

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL DE 5 JUDECĂTORI

Decizia penală nr. 23

Dosar nr. 1610/1/2012

Ședința publică de la 11 februarie 2013

Președintele

PREȘEDINTE: Livia Doina Stanciu **Înaltei Curți de Casație și Justiție**
Florentina Dragomir **- judecător**
Francisca Maria Vasile **- judecător**
Mirela Sorina Popescu **- judecător**
Ioana Alina Ilie **- judecător**
Magistrat asistent - Otilia Constantin

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat prin - **Procuror Cosmin Grancea**

S-au luat în examinare recursurile declarate de MINISTERUL PUBLIC – PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, inculpatul POPA MARCEL și părțile vătămate STAN CONSTANTIN DAVID și MĂRGEAN ȘTEFAN împotriva sentinței nr.1476 din 19 octombrie 2011 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală în dosarul nr.8152/1/2009.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 28 ianuarie 2013, care face parte integrantă din prezenta, pronunțarea hotărârii fiind amânată la data de 11 februarie 2013.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursurilor de față,
Examinând actele și lucrările dosarului, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. 1476 din 19 octombrie 2011 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală:

I. În baza dispozițiilor art.11 pct.2 lit. a rap. la art.10 alin.1 lit. d din Codul de procedură penală, au fost achitați inculpații:

- Becali George (.....), pentru infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal prevăzută de art. 189 alin.2 din Codul penal, cu aplicarea dispozițiilor art.33 lit. a din același cod (trei fapte);

- Dediu Ștefan Fănuș (.....), pentru infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal prevăzută de art.189 alin.2 din Codul penal, cu aplicarea dispozițiilor art.33 lit. a din același cod (trei fapte);

- Dumitrașcu Nicolae (.....), pentru infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal prevăzută de art.189 alin.2 din Codul penal, cu aplicarea dispozițiilor art.37 lit. b și a art.33 lit. a din același cod (trei fapte);

- Zmărăndescu Cătălin Otto (.....), pentru infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal prevăzută de art.189 alin.2 din Codul penal, cu aplicarea dispozițiilor art.33 lit. a din același cod (trei fapte);

- Mila Mihai (.....), pentru infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal prevăzută de art.189 alin.2 din Codul penal, cu aplicarea dispozițiilor art.33 lit. a din același cod (trei fapte);

- Dumitrescu Romulus (.....), pentru complicitate la infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal prevăzută de art.26 rap. la art.189 alin.2 din Codul penal, cu aplicarea dispozițiilor art.33 lit. a din același cod (trei fapte) și pentru infracțiunea de favorizare a infractorului prev. de art.264 rap. la art.208-209 din Codul penal, cu aplicarea dispozițiilor art.33 lit. a din același cod;

II. În baza dispozițiilor art.11 pct.2 lit. a rap. la art. 10 alin.1 lit. d din Codul de procedură penală, a fost achitat inculpatul Popa Marcel, pentru infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal prevăzută de art.189 alin.2 din Codul penal, cu aplicarea dispozițiilor art.33 lit. a din același cod (trei fapte);

În temeiul art.136² din Legea nr.295/2004, a fost condamnat inculpatul Popa Marcel (.....) la pedeapsa de 1 an închisoare pentru infracțiunea de uz fără drept de armă neletală, din categoria celor supuse autorizării.

În baza dispozițiilor art.81 din Codul penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei de 1 an închisoare pe termenul de încercare de 3 ani în condițiile dispozițiilor art.82 din Codul penal.

S-a făcut aplicarea dispozițiilor art.359 din Codul de procedură penală, atrăgându-i-se atenția inculpatului asupra dispozițiilor art.83 din Codul penal.

S-a dispus totodată rămânerea în sarcina statului a cheltuielilor judiciare.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut că prin rechizitoriul din 16 octombrie 2009, emis în dosarul nr. 923/P/2009 al Parchetului

de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Umărire Penală și Criminalistică au fost trimiși în judecată:

1. inculpatul BECALI GEORGE, europarlamentar, sub aspectul comiterii a trei infracțiuni de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art.189 alin.2 Cod penal cu aplicarea art.33 lit. a Cod penal;

2. inculpatul DEDIU ȘTEFAN FĂNUȘ, sub aspectul comiterii a trei infracțiuni de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art.189 alin.2 Cod penal cu aplicarea art.33 lit. a Cod penal;

3. inculpatul DUMITRAȘCU NICOLAE sub aspectul comiterii a trei infracțiuni de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art.189 alin.2 Cod penal cu aplicarea art.33 lit. a Cod penal și art.37 lit. b Cod penal;

4. inculpatul ZMĂRĂNDESCU CĂTĂLIN OTTO sub aspectul comiterii a trei infracțiuni de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art.189 alin.2 Cod penal cu aplicarea art.33 lit. a Cod penal;

5. inculpatul MILA MIHAI sub aspectul comiterii a trei infracțiuni de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art.189 alin.2 Cod penal cu aplicarea art.33 lit. a Cod penal;

6. inculpatul POPA MARCEL sub aspectul comiterii a trei infracțiuni de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art.189 alin.2 Cod penal și a unei infracțiuni de uz fără drept de armă neletală supusă autorizării prevăzută de art.136² din Legea nr.295/2004, toate cu aplicarea art.33 lit. a Cod penal;

7. inculpatul DUMITRESCU ROMULUS sub aspectul comiterii a trei infracțiuni de complicitate la lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art.26 rap. la art.189 alin.2 Cod penal și a unei infracțiuni de favorizarea infractorului prevăzută de art.264 Cod penal rap. la art.208, 209 Cod penal, toate cu aplicarea art.33 lit. a Cod penal.

În fapt, procurorul a reținut, în esență, că inculpatul Becali George, în noaptea de 26/27.01.2009, inițial, i-a instigat pe inculpații Dediu Ștefan Fănuș, Zmărăndescu Cătălin-Otto, Mila Mihai, Dumitrașcu Nicolae și Popa Marcel să le imobilizeze, să le răpească pe părțile vătămate Niculae Tinel, Mărgean Ștefan și Stan Constantin David și să le ducă, împotriva voinței lor, într-un local din orașul Voluntari, județul Ilfov, după care a participat în mod efectiv la sechestrarea acestora, timp de aproximativ două ore, supunându-le la suferințe fizice și psihice, împrejurare în care le-a obligat să scrie declarații prin care recunoșteau comiterea unei infracțiuni.

În ceea ce îi privește pe coinculpații Dediu Ștefan Fănuș, Zmărăndescu Cătălin Otto, Mila Mihai, Dumitrașcu Nicolae și Popa Marcel s-a arătat că, în noaptea de

26/27.01.2009, acționând împreună, aceștia au imobilizat și răpit părțile vătămate Niculae Tinel, Mărgean Ștefan și Stan Constantin David, prin exercitarea de violențe asupra acestora (inc. Popa Marcel fiind înarmat cu o armă neletală supusă autorizării pe care a folosit-o împotriva părții vătămate Niculae Tinel), după care, împotriva voinței părților vătămate, le-au dus într-un local din orașul Voluntari, județul Ilfov, unde le-au sechestrat aproximativ două ore, supunându-le la suferințe fizice și psihice, împrejurare în care le-au obligat să scrie declarații prin care recunoșteau comiterea unei infracțiuni.

Cu privire la inculpatul Dumitrescu Romulus s-a reținut că, în noaptea de 26/27.01.2009, folosindu-se de calitatea de polițist, a acordat sprijin celorlalți inculpați în acțiunea acestora de sechestrare a părților vătămate Niculae Tinel, Mărgean Ștefan și Stan Constantin David, după care, luând cunoștință de faptul că aceștia din urmă sunt autorii unei infracțiuni de furt, nu a luat măsurile legale impuse de calitatea sa de polițist, fapt de natură a îngreuna tragerea acestora la răspundere penală.

Prin același act de sesizare s-a dispus neînceperea urmăririi penale sub aspectul infracțiunilor de lovire sau alte violențe comise asupra părților vătămate Niculae Tinel, Mărgean Ștefan și Stan Constantin-David, constatându-se inexistența plângerii prealabile a acestora.

Raportat la poziția procesuală a inculpaților Becali George, Dediu Ștefan Fănuș, Zmărăndescu Cătălin Otto, Mila Mihai, Dumitrașcu Niculae și Popa Marcel în cursul urmăririi penale, instanța de fond a constatat că aceștia s-au declarat nevinovați, invocând situațiile de flagrantă ori cvasiflagrantă sub aspectul infracțiunilor de șantaj și furt în care s-au aflat părțile vătămate la momentul imobilizării lor, precum și existența consimțământului aceluiași părți vătămate la lipsirea în continuare de libertate, cauze speciale explicite și implicite de înlăturare a caracterului penal al faptelor ilicite imputate inculpaților, prevăzute de art.465 alin.3 Cod procedură penală și art. 189 alin.1 Cod penal.

Totodată s-a reținut că, dispunând respingerea cererilor în apărare formulate și adoptarea soluției de trimitere în judecată conform art.262 alin. 1 pct.1 lit. b și art.264 alin.3 Cod procedură penală, procurorul de caz a făcut referire:

- pe de o parte, sub aspect probatoriu, la declarațiile părților vătămate Stan Constantin David, Mărgean Ștefan și Niculae Tinel, care au susținut că "au fost imobilizate prin violențe fizice și folosirea unor arme de foc, iar în continuare răpite și conduse împotriva voinței acestora într-un local din orașul Voluntari unde au fost sechestrate timp de aproximativ 2 ore, fiind supuse la suferințe fizice și psihice inclusiv de către inculpatul Becali George, care le-a obligat să scrie declarații prin

care recunoșteau nereal sustragerea autoturismului" și la procesele-verbale de redare a convorbirilor telefonice interceptate purtate de martorul Ilie Alexandru zis „Sandu Geamănu” și fratele acestuia Ilie Petre, din dosarul nr.3134/P/2008 al Parchetului de pe lângă Tribunalul București, din care rezultă că părțile vătămate au fost imobilizate, răpite și sechestrate timp de 2 ore, fiind supuse la violențe fizice și psihice în localul din orașul Voluntari;

- iar, pe de altă parte, a argumentat justificativ că dispozițiile art. 465 alin 3 Cod procedură penală și art.189 alin. 1 Cod penal ce reglementează cauzele speciale de înlăturare a caracterului penal al faptei, constând în dreptul oricărei persoane de a-l prinde pe făptuitor și a-l conduce înaintea autorității și, respectiv, existența consimțământului victimei la lipsirea de libertate sunt inaplicabile în speță, întrucât după imobilizarea în stradă a autorilor furtului și șantajului, nu au fost anunțate imediat organele de poliție, iar pretinsul consimțământ al victimelor la conducerea și rămânerea ulterioară în local nu a fost dovedit de inculpați.

După înregistrarea cauzei penale pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția penală, la prima zi de înfățișare, ce a avut loc la termenul de judecată din 4 februarie 2010, instanța a constatat regularitatea actului de sesizare în raport cu prevederile art.300 alin.1 rap. la art.264 alin.1 Cod procedură penală și competența acesteia de a soluționa cauza în primă instanță, potrivit art. 29 pct.1 lit. b Cod procedură penală, în considerarea calității de europarlamentar dobândită pe parcursul urmăririi penale de către inculpatul Becali George.

La termenul de judecată din 4 martie 2010 s-a luat act de declarația părții vătămate Stan Constantin - David, în sensul că nu înțelege să se constituie parte civilă în cauză, revenind asupra declarației făcută anterior cu privire la acest aspect. La termenul de judecată din 7 aprilie 2010, audiați în calitate de părți vătămate, potrivit manifestării de voință exprimată în acest sens, conform dispozițiilor art.75 și urm. din Codul de procedură penală, numiții Mărgean Ștefan, Stan Constantin - David și Niculae Tinel au negat că ar fi autorii furtului și șantajului împotriva inculpatului Becali George, iar referitor la imobilizarea și conducerea acestora la barul din orașul Voluntari, contrar celor consemnate de procuror, au arătat că, în realitate, aceste fapte au fost săvârșite de inculpații din prezenta cauză cu consimțământul lor valabil exprimat.

La termenul de judecată din 29 septembrie 2011, partea vătămată Stan Constantin –David, reaudiat la cererea acestuia, a reiterat declarația făcută la 7 aprilie 2010 în sensul că nu a fost imobilizat, agresat sau reținut de alte persoane în localul din orașul Voluntari, în același sens fiind și declarația părții vătămate Mărgean Ștefan.

Referitor la inculpații Becali George, Dediu Ștefan Fănuș, Zmărăndescu Cătălin Otto, Mila Mihai, Dumitrașcu Nicolae și Popa Marcel, instanța a arătat că aceștia s-au declarat nevinovați, reiterând în apărare situațiile de flagrantă ori cvasiflagrantă sub aspectul infracțiunilor de șantaj și furt în care s-au aflat părțile vătămate la momentul imobilizării lor, precum și existența consimțământului aceluiași părți vătămate la lipsirea în continuare de libertate, cauze speciale explicite și implicite de înlăturare a caracterului penal al faptelor ilicite ce le sunt imputate, prevăzute de art.465 alin.3 Cod procedură penală și 189 alin.1 Cod penal.

În ceea ce-l privește pe inculpatul Dumitrescu Romulus, acesta s-a declarat de asemenea nevinovat, invocând inexistența infracțiunilor prevăzute de art. 26 rap. la art. 189 alin.2 Cod penal și respectiv art.264 rap. la art.208- 209 Cod penal imputate de procuror, în raport de faptele concrete pe care le-a comis în noaptea de 26 ianuarie 2009.

În cursul cercetării judecătorești, prima instanță a procedat, totodată, la audierea martorilor Stănilă Adrian, Beciu Dumitru, Onțel Georgiana, Geavela Marius Petrinel, Ilie Alexandru, Vrabie Cristea, Ghorfi Constantin, Stan Liviu-Nicolae, Ilie Marian, Onigaș Adrian, Roibu Teodor Nicolae, Matican Daniel, Bădescu Robert Florin, Sundeia Gheorghe-Mihai, Pătrascu Daniel, Nastu Constantin, Geavela Mihai Marius, Șuti Adrian Vanghelie, Geavela Mihai, Geavela Toma, Ioan Florina, Ștefan Bogdan Gabriel, Becali Petre Cezar, Ianuli Adrian Cătălin, Barbu Sotir Dan, Șuti Mihai Cristian, Nastu Gheorghe, Pozi Ana-Măria, David Vasile și Neagu Cristinel-Iulian, fiecare declarând aspecte sau împrejurări la care au participat în mod direct sau pe care le-au auzit de la alte persoane.

Examinând materialul probator administrat în faza de urmărire penală și completat ulterior, în cursul cercetării judecătorești, prima instanță a reținut, în fapt, următoarele:

În noaptea de 26 ianuarie 2009, la orele 22⁰⁰, autoturismul marca Mercedes model S-500, proprietatea lui Becali George, patron al clubului de fotbal „Steaua” București, oprit cu cheile în contact, a fost sustras din fața barului situat la nr.... din Bd. ... în orașul Voluntari. A fost contactat telefonic Dumitrașcu Nicolae, care a luat legătura la rândul său cu numitul Irimia Daniel, care le-a comunicat, la scurt timp, în jurul orelor 23⁰⁰, că are cunoștință despre autorii furtului, cu care s-a și întâlnit anterior, printre care l-a indicat pe Stan Constantin David, precum și faptul că pentru a restitui autoturismul, aceștia solicită o răscumpărare de 20.000 euro.

Proprietarul bunului sustras nu a denunțat aceste fapte ilicite autorităților, a dat curs șantajului și a trimis la întâlnirea cu hoții, stabilită pentru încasarea răscumpărării, în calitate de reprezentanți ai acestuia, pe numiții Zmărăndescu

Cătălin Otto, Dediu Ștefan și Popa Marcel, sportivi, salariați ai clubului de fotbal amintit, cărora li s-au alăturat din proprie inițiativă și alte persoane aflate în local.

În jurul orelor 00⁰⁰, au sosit la locul de întâlnire pentru încasarea răscumpărării părțile vătămate Stan Constantin David, Mărgean Ștefan și Niculae Tinel într-un autoturism Mercedes condus de numitul Stănilă Adrian. Stan Constantin-David avea asupra sa cheia autoturismului sustras, ce trebuia folosită pentru recuperarea mașinii după primirea răscumpărării. Întrucât părților vătămate li s-a părut suspectă prezența mai multor autoturisme cu ocupanți, acestea au redus viteza inițial, după care au virat stânga împrejur fără să se oprească, continuând deplasarea în trafic.

În aceste împrejurări, cele trei persoane trimise de Becali George și însoțitorii acestora au urmărit în trafic autoturismul Mercedes, reușind, la intersecția dintre Bd. Iancu de Hunedoara și Calea Dorobanților blocarea acestuia, moment în care Stan Constantin David și Mărgean Ștefan au sărit din autoturism, alergând în direcții diferite pentru a-și asigura scăparea, fiind urmăriti și imobilizați separat, prin recurgere la forță fizică, de către Zmărăndescu Cătălin Otto și Dumitrașcu Nicolae în primul caz, respectiv Dediu Ștefan în cel de al doilea caz. Stănilă Adrian și Niculae Tinel au reușit să continue deplasarea, fiind urmăriti de celelalte persoane aflate în cel de-al treilea autoturism, iar la intersecția dintre Șoseaua Nicolae Titulescu și Dr. Iacob Felix, Stănilă Adrian a pierdut controlul autoturismului, lovindu-se de un stâlp de iluminat public; acesta a reușit să iasă din mașină și să fugă, fără a putea fi prins, dar Niculae Tinel a fost prins, imobilizat și agresat, fiind și împușcat în picior cu o armă neletală cu bile de către deținătorul legal al acesteia, inculpatul Popa Marcel.

Instanța de fond a reținut că imobilizarea numiților Stan Constantin David, Mărgean Ștefan și Niculae Tinel a fost surprinsă de camerele de luat vederi din intersecțiile sus-menționate, evenimentele respective, intens mediatizate în perioada imediat următoare pe baza informațiilor obținute în condițiile anterior arătate, încheindu-se în jurul orelor 00³⁰.

După imobilizare, Stan Constantin David a solicitat să discute cu Becali George, spunând că are cunoștință cine sunt autorii furtului și, pentru a fi convingător, a indicat locul unde se află autoturismul sustras, care a fost recuperat și adus la barul din orașul Voluntari, unde au fost conduși, de asemenea, Mărgean Ștefan, care formulase o cerere similară în momentul imobilizării, precum și Niculae Tinel. În localul amintit, Niculae Tinel a primit îngrijiri medicale, extrăgându-i-se proiectilul aflat în gamba stângă, ceilalți doi neprezentând semne vizibile ori alte urme de violențe fizice sau de altă natură. Au fost așezați la o masă în local, unde se aflau alți circa 40 consumatori, fiind tratați cu cafea și băuturi alcoolice. În același timp, Stan Constantin David, Mărgean Ștefan și Niculae Tinel,

după ce au readus autoturismul sustras la starea inițială, prin demontarea plăcuțelor false de înmatriculare cu numere de Germania și montarea plăcuțelor originale, au dat declarații în prezența lui Becali George, a agentului de poliție Dumitrescu Romulus și a celor circa 40 persoane din bar, prin care au recunoscut sustragerea autoturismului numitului Becali George. Ulterior au plecat din local, deplasându-se la domiciliile acestora, unde au ajuns în jurul orei 2⁰⁰.

Prima instanță a reținut că, atât în noaptea de 26/27 ianuarie 2009, cât și în zilele imediat următoare, Stan Constantin David, Mărgean Ștefan și Niculae Tinel nu au fost examinați medical și nici nu au sesizat ori reclamat la organele de poliție sau parchet evenimentele amintite, același comportament fiind manifestat și de ceilalți participanți la evenimentele susmenționate. De asemenea, prin procesul verbal de sesizare din oficiu nr.1547120 din 27 ianuarie 2009 al D.G.P.M. București, s-a constatat doar faptul că la intersecția străzilor Dr. Iacob Felix și N. Titulescu a avut loc o coliziune între două autoturisme, au fost trase focuri de armă, iar persoanele implicate nu au fost găsite la fața locului.

Cu privire la activitățile de sustragere și răscumpărare a autoturismului proprietatea numitului Becali George, instanța de fond a reținut că acestea au format obiectul dosarului separat nr.1851/P/2009 din 3 aprilie 2009 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Buftea (preluat de Parchetul de pe lângă Tribunalul București și reînregistrat sub nr.1038/P/2009, conexat ulterior prin rezoluția din 24 aprilie 2009, la dosarul nr. 1076/P/2009 al Parchetului de pe lângă Tribunalul București), finalizat prin rechizitoriul nr.1076 /P/2009 din 23.09.2009 al Parchetului de pe lângă Tribunalul București, prin care Stan Constantin David, Mărgean Ștefan, Niculae Tinel și martorul Stănilă Adrian au fost trimiși în judecată pentru săvârșirea, în calitate de coautori, a infracțiunilor de furt calificat și șantaj, prevăzute de art. 208, 209 alin.1 lit.a, g, i și alin. 4 Cod penal și art. 194 alin.1 Cod penal cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal, fapte ilicite ce au avut loc în noaptea de 26/27.01.2009 (dar și pentru alte trei infracțiuni de furt calificat și 2 infracțiuni de tăinuire comise în dauna altor părți vătămate în perioada 18.06.2008 - 28.03.2009 pe raza municipiului București). De asemenea, instanța de fond a reținut și faptul că, în cauza penală anterior amintită, și numitul Ilie Alexandru, recidivist, a fost trimis în judecată pentru săvârșirea, alături de coculpații Stan Constantin David, Mărgean Ștefan, Niculae Tinel și Stănilă Adrian, a trei infracțiuni de tăinuire și a unei infracțiuni de șantaj, prevăzute de art.221 alin.1 Cod penal și, respectiv art. 194 alin.1 Cod penal, toate cu aplicarea art.37 lit.a și 33 lit.a Cod penal. În cuprinsul actului de sesizare amintit s-a reținut că, sustragerea autoturismului lui Becali George, ce a avut loc la data de 26 ianuarie 2009, orele 22⁰⁰, a fost comisă

de către inculpații Stan Constantin-David, Niculae Tinel, Mărgean Ștefan și Stănilă Adrian, care au acționat în mod coordonat. Astfel, cei patru inculpați s-au deplasat la locul comiterii infracțiunii cu un autoturism marca Mercedes având montate plăcuțe cu numărul de înmatriculare și, imediat după săvârșirea acesteia, s-au deplasat pe strada Județului din sectorul 1, oprindu-se într-o parcare situată în dreptul blocului de la numărul 15, unde au demontat plăcuțele cu numărul de înmatriculare al autoturismului, montând alte plăcuțe, cu numere de Germania (pentru a împiedica astfel identificarea de către organele de poliție a autoturismului sustras). Apoi, inculpatul Stan Constantin David și ceilalți făptuitori s-au întâlnit cu martorul Irimia Daniel în fața stadionului Dinamo și i-au solicitat să-i transmită părții vătămate Becali George că îi va restitui autoturismul sustras doar dacă va plăti o răscumpărare de 20.000 euro, în continuare evenimentele având desfășurarea inițial arătată. În același act de inculpare, s-a mai reținut că inculpații Stan Constantin David, Mărgean Ștefan, Niculae Tinel și Stănilă Adrian sunt membrii unei grupări infracționale de autoturisme de lux, ce acționează pe raza municipiului București, care au mai comis anterior fapte similare, grupare aflată sub controlul și coordonarea lui Ilie Alexandru zis „Sandu Geamănu”. În stabilirea infracțiunii de furt în dauna numitului Becali George, au fost indicate ca probe în acuzare și convorbirile telefonice purtate de inculpatul Ilie Alexandru cu fratele său Ilie Petre (încarcerat într-un penitenciar din Belgia), interceptate în baza autorizației nr.14/AI/13.01.2009 emisă de Tribunalul București, din cuprinsul cărora a rezultat faptul că persoanele care au fost urmărite în trafic, respectiv Stan David Constantin, Niculae Tinel, Mărgean Ștefan și Stănilă Adrian și imobilizate de către persoanele trimise de partea vătămată Becali George, sunt cele care sustrăseseră autoturismul părții vătămate Becali George. Totodată, din aceleași discuții telefonice, reiese faptul că inculpatul Ilie Alexandru cunoștea amănunte în legătură cu modalitatea de comitere a furtului (cum ar fi locul comiterii, marca și tipul mașinii sustrate, faptul că mașina era cu cheia în contact). Cauza penală amintită a fost judecată în primă instanță, fiind pronunțată condamnarea inculpaților Stan David Constantin, Niculae Tinel, Mărgean Ștefan și Stănilă Adrian pentru săvârșirea infracțiunilor anterior arătate, la pedepse cu închisoare.

În ce privește imobilizarea în stradă, conducerea și perioada ulterioară în care s-au aflat în barul din orașul Voluntari numiții Stan Constantin David, Mărgean Ștefan și Niculae Tinel, instanța de fond a reținut că, inițial, aceste împrejurări au făcut obiectul dosarului separat nr.1170/P/2009 înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București, preluat ulterior, la data de 2 februarie 2009, în temeiul art.209 alin.4¹ Cod procedură penală, de Parchetul de pe lângă Tribunalul

București și declinat prin ordonanța din 14 iulie 2009, a organului judiciar anterior menționat - urmare dobândirii calității de europarlamentar de către Becali George - în favoarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, unde a fost reînregistrat sub nr.923/P/2009 și finalizat prin rechizitoriul din 16 octombrie 2009 prin care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților.

Raportat la starea de fapt rezultată din probe și la susținerile formulate de inculpați, instanța de fond a apreciat că se impune a fi analizată cu precădere existența situațiilor de flagranță ori cvasiflagranță în care s-au aflat părțile vătămate și a consimțământului ulterior al acestora la lipsirea de libertate, cauze speciale explicite și implicite de înlăturare a caracterului penal al faptelor ilicite săvârșite, prevăzute de art.465 alin.3 Cod procedură penală și art. 189 alin.1 Cod penal.

În acest sens, în cadrul prezentării unor aspecte teoretice cu privire la caracterul infracțional sau penal al unei fapte concrete, instanța a făcut referire la clasificarea cauzelor care înlătură acest caracter penal, enumerând printre cauzele speciale starea de flagranță sau cvasiflagranță a făptuitorului, prevăzute în art. 465 alin.1 și 2 Cod penal, de natură a atrage consecințele prevăzute în art. 465 alin.3 Cod penal, și consimțământul celui lipsit de libertate în cazul infracțiunii prevăzute de art. 189 Cod penal.

Referitor la infracțiunea flagrantă (aceea descoperită în chiar momentul comiterii) prevăzută de art.465 alin.1 Cod procedură penală și infracțiunea cvasiflagrantă (asimilată primei forme de către legiuitor prin dispozițiile art.465 alin. 2 Cod procedură penală și care include două situații - aceea când făptuitorul, imediat după săvârșirea faptei, este urmărit de persoana vătămată, de martorii oculari sau de strigătul public și, respectiv, aceea când făptuitorul este surprins aproape de locul comiterii infracțiunii cu arme, instrumente sau orice alte obiecte de natură a-l presupune participant la infracțiune), s-a susținut că acestea constituie o evidentă tulburare a ordinii de drept și provoacă indignare, teamă și alarmă în mijlocul celor care se află la locul infracțiunii și de aici necesitatea restabilirii cât mai rapide a ordinii publice, sens în care, prin art.465 alin.3 Cod procedură penală a fost instituit dreptul oricărei persoane de a-l prinde pe făptuitor și de a-l conduce înaintea autorității.

În ce privește infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal, instanța fondului, examinând succint conținutul constitutiv al acesteia, atât sub aspectul laturii obiective, cât și al celei subiective, a arătat că cerința esențială pe care trebuie să o îndeplinească acțiunea sau inacțiunea ce constituie elementul material este aceea de a fi săvârșită în mod ilegal, adică

de a nu fi îngăduită de lege.

S-a subliniat că această cerință își găsește explicația în aceea că există situații în care, din motive bine justificate, legea permite restrângerea libertății anumitor persoane, fapta având caracter legal și, în consecință, neconstituind infracțiune, sens în care s-a făcut trimitere la dispozițiile art.465 alin.3 Cod procedură penală privind situația infractorului surprins în flagrant delict, când „orice persoană are dreptul să prindă pe făptuitor și să îl conducă înaintea autorității”.

Totodată, referindu-se la latura subiectivă a infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal, prima instanță a arătat că aceasta se săvârșește cu intenție, ce presupune cunoașterea de către făptuitor a caracterului ilegal al acțiunii sau inacțiunii sale, vinovăția fiind înlăturată atunci când fapta a fost săvârșită cu consimțământul valabil al persoanei.

Având în vedere aceste considerații teoretice și situația de fapt reținută, astfel cum a fost expusă în dezvoltările anterioare, instanța de fond a apreciat că nu este dovedită în cauză teza susținută de procuror, referitoare la instigarea de către Becali George a celorlalți coînculpați să imobilizeze, să răpească și să le conducă împotriva voinței lor pe cele trei părți vătămate la barul din orașul Pipera. S-a arătat, în acest sens, că, prin rechizitoriu, acțiunile de determinare specifice instigării au fost prezentate rezumativ în sensul că inculpatul Becali George a solicitat să i se recupereze mașina „unora dintre inculpați”, activitate apreciată ca fiind întru-totul legitimă și legală, legea permițând recuperarea bunului de la hoți de către proprietar. În plus, s-a reținut că probatoriul administrat atestă inexistența unei activități de determinare specifică instigării, făcându-se referire la declarații din care rezultă faptul că inculpatul Becali George a făcut precizări exprese în sensul de a nu se exercita acte de violență asupra autorilor furtului, același inculpat reproșându-i unuia dintre coînculpați faptul că a împușcat una din părțile vătămate în picior (Niculae Tinel). De asemenea, prima instanță a arătat că probele administrate în cauză, contrar alegației făcută prin rechizitoriu, confirmă faptul că inculpatul Becali George a fost de acord să înmâneze autorilor furtului o sumă de bani, mai mică decât cea solicitată, sumă înmănată coînculpatului Mila Mihai, împrejurarea că aceasta nu a fost predată ulterior părților vătămate în mod direct sau prin „intermediarul” Irimia Daniel, neținând de voința inculpatului Becali George, ci de împrejurările neprevăzute în care a avut loc imobilizarea părților vătămate. Acordul acestui inculpat exprimat în sensul predării unei sume de bani, s-a apreciat că demonstrează prin el însuși, faptul că inculpatul a urmărit să recupereze bunul fără a se pune problema folosirii violenței asupra autorilor furtului. De asemenea, în opinia judecătorilor fondului, în cauză, rezultă că inculpatul George Becali le-a

spus coinalpaților să apeleze la poliție dacă hoții nu vor fi de acord să dea mașina pentru suma de bani predată, declarațiile martorilor audiați la urmărirea penală, la cererea inculpatului Becali George, confirmând apărările acestuia legate de lipsa oricărei determinări a coinalpaților la săvârșirea vreunei fapte prevăzute de legea penală. **Cu referire la aceste depoziții, s-a arătat că înlăturarea lor, în bloc, de către procuror nu are suport legal, fiind contrară dispozițiilor art.63 alin.2 Cod procedură penală,** în condițiile în care aceste mijloace de probă se coroborează cu alte date și împrejurări în cauză apreciate chiar de acuzare ca fiind corespunzătoare adevărului. Ca atare, s-a concluzionat sub acest aspect că probele administrate în cauză conduc la concluzia univocă, în sensul că Becali George a exclus din primul moment ideea de violență în operațiunea de recuperare a mașinii și a oricărei forme de constrângere în atingerea scopului reprezentat de recuperarea bunului.

Totodată, prima instanță a apreciat că aceste constatări faptice justifică concluzia juridică în sensul că imobilizarea în stradă a părților vătămăte a avut loc în condiții de flagranță și cvasiflagranță, prevăzute de art. 465 alin.1 și 2 Cod procedură penală, sub a căror protecție inculpații s-au aflat până la momentul părăsirii localului din orașul Voluntari. În acest sens, s-a avut în vedere că, după imobilizare, părțile vătămăte au fost conduse la locul sustragerii, unde au mai rămas perioada de timp strict necesară pentru procurarea primelor probe materiale ce confirmau vinovăția penală a acestora pentru săvârșirea infracțiunilor flagrante de furt și șantaj, respectiv recuperarea autoturismului, demontarea plăcuțelor străine de înmatriculare, recuperarea cheii de contact aruncată de partea vătămăte Stan Constantin David într-un gang din bulevardul Iancu de Hunedoara, în timp ce era urmărită, precum și darea declarațiilor prin care au recunoscut furtul și solicitarea răscumprării.

De asemenea, ipoteza judiciară dedusă judecății prin rechizitoriu, în sensul că cele trei părți vătămăte ar fi fost sechestrare timp de aproximativ două ore în barul situat în localitatea Pipera, a fost apreciată de prima instanță ca lipsită de orice suport probator, conducerea și rămânerea în localul amintit a părților vătămăte având loc cu consimțământul acestora.

În acest sens, s-a arătat că teza conducerii forțate a părților vătămăte la barul din orașul Pipera - **susținută în declarațiile inițiale ale acestora**, ce au fost retractate ulterior la cercetarea judecătorească - a fost contrazisă de celelalte probe, ce impun ipoteza că părțile vătămăte au solicitat expres aducerea în locul respectiv pentru a discuta cu păgubitul. Astfel, din coroborarea declarațiilor, s-a reținut că cele trei părți vătămăte nu au ajuns în bar concomitent, ci la interval de circa 10-15 minute, iar timpul petrecut aici a fost „alocat” unor discuții de reproș

moralizatoare din partea inculpatului Becali George, schimbării numerelor de înmatriculare a autoturismului furat de către una din părțile vătămate, activității de extragere a proiectilului din gamba părții vătămate Niculae Tinel, precum și scrierii unor „declarații”, după care inculpatul Becali George a înmănat fiecăreia dintre părțile vătămate suma de 50 lei pentru a putea ajunge acasă cu taxiul. A subliniat prima instanță că toate aceste activități s-au petrecut în timp ce părțile vătămate consumau cafea, apă și băuturi alcoolice, într-un interval de circa 30-35 minute, împrejurări de fapt apreciate ca incompatibile cu lipsirea de libertate în mod ilegal.

Făcând din nou referire la **chestiuni de ordin teoretic privind obiectul juridic** special al infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal și urmarea imediată a infracțiunii, prima instanță a arătat că aceasta din urmă poate consta, concomitent, într-un rezultat, în sensul că victima este lipsită de libertate fizică, și o stare, fiindcă victima nu mai poate să se manifeste potrivit voinței sale tot timpul cât durează privarea de libertate. Sub același aspect, s-a mai menționat că pot exista situații când este îndeplinită condiția privind rezultatul, dar nu sunt satisfăcute cerințele legate de stare, în sensul că „victimei” nu i se permite să se miște liber, dar această situație nu reflectă, însă, starea ei psihică, ori mai mult, acceptă lipsirea de libertate motivat de existența unui interes esențial, cum este cazul în speță, unde părțile vătămate erau interesate să își asigure nedenunțarea ori sesizarea organelor de poliție ca urmare a furtului și șantajului săvârșite asupra inculpatului Becali George.

Instanța de fond a apreciat, în acest sens, că în cauză, nu se poate face abstracție de împrejurarea că așa-zisele victime ale lipirii de libertate în mod ilegal cumulează calitatea de autori ai furtului și șantajului comis în dauna inculpatului Becali George, interesul lor, contrar aserțiunii procurorului, fiind acela necontestat de a purta discuții direct cu proprietarul bunului furat în chestiunile penale amintite, iar prezența și rămânerea în bar a acestora având scopul, de altfel atins, de a scăpa cel puțin pentru un timp, de răspunderea penală pentru infracțiunile comise. De altfel, s-a arătat că părțile vătămate, pentru a-și atinge scopul amintit, au rostit și „Tatăl Nostru”, făcând și susțineri neadevărate, în sensul că au copii mici acasă în întreținere, toate argumentele probatorii expuse făcând credibilă, în opinia instanței, ipoteza că părțile vătămate au cerut expres să fie aduse la bar pentru a discuta direct cu persoana păgubită prin furt și șantaj, pentru **a-și asigura pentru un timp amânarea răspunderii penale.**

O dovadă suplimentară a faptului că părțile vătămate nu au fost stânjenite în niciun fel în libertatea lor fizică și psihică a fost apreciată împrejurarea că, pe timpul așa - zisei sechestrări în bar, au consumat cafea și alcool, precum și

relatările unanime ale martorilor în sensul că niciuna dintre acestea nu a solicitat în mod expres să fie lăsată să părăsească localul, în considerarea interesului legal anterior arătat.

În concluzie, starea de flagrantă în raport cu infracțiunea de șantaj în curs de consumare, respectiv starea de cvasiflagrantă față de infracțiunea de furt comisă la interval de 2 ore anterior, în care s-au aflat preținsele părți vătămate la momentul imobilizării acestora, precum și consimțământul lor ulterior în perioada conducerii și rămânerii în localul din orașul Voluntari, necesară pentru elucidarea și recunoașterea expresă (prin declarații scrise) a situației juridice de facto de hoți ai autoturismului proprietatea inculpatului Becali George, în opinia instanței de fond au constituit temeiuri probatorii și justificative suficiente pentru reținerea cauzelor speciale prevăzute de art. 465 alin.3 Cod procedură penală și art. 189 alin. 1 Cod penal, de înlăturare a caracterului penal al lipirii de libertate a celor 3 părți vătămate.

Ca atare, prima instanță a dispus achitarea inculpaților Becali George, Dediu Ștefan - Fănuș, Zmărăndescu Cătălin-Otto, Mila Mihai, Dumitrașcu Nicolae și Popa Marcel sub aspectul infracțiunilor prevăzute de art. 189 alin.2 Cod penal, în baza art.345 alin.3 rap la art. 10 lit. d Cod procedură penală.

Referitor la infracțiunea de uz fără drept de armă neletală din categoria celor supuse autorizării, prevăzută de art.136² din Legea nr.295/2004 imputată coinculpatului Popa Marcel, prima instanță a arătat că, potrivit textului în vigoare la momentul anului 2009, această infracțiune presupunea încălcarea dispozițiilor art.34 din lege, referitoare la limitele exercitării uzului de armă, și ale art. 35 din același act normativ, care reglementau obligațiile în cazul efectuării uzului de armă.

S-a reținut că, în speță, s-a stabilit în mod indubitabil - inclusiv cu recunoașterea acestuia - faptul că, deși era deținător legal al pistolului marca „Walter”, armă de foc din categoria armelor neletale, astfel cum s-a stabilit și prin raportul de constatare tehnico-științifică nr.276767 din 27.04.2009 (filele 121, 183 dosar de urmărire penală) inculpatul Popa Marcel, deși a împușcat victima Niculae Tinel în picior, cu ocazia imobilizării acesteia în noaptea de 26 ianuarie 2009, nu a adus la îndeplinire niciuna din obligațiile imperative imediate sus menționate, fiind ca atare, vinovat pentru săvârșirea infracțiunii de uz fără drept de armă neletală din categoria celor supuse autorizării, prevăzută de art.136² din Legea nr.295/2004. În consecință, s-a dispus condamnarea inculpatului Popa Marcel la pedeapsa de 1 an închisoare, în condițiile art. 81 și urm. Cod penal, modalitatea de executare a pedepsei, respectiv suspendarea condiționată, fiind justificată de condițiile anterior

expuse în care a fost comisă această faptă penală.

Referitor la infracțiunea de complicitate la lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzută de art.26 rap. la art.189 alin.2 Cod penal, imputată prin rechizitoriu inculpatului Dumitrescu Romulus, prima instanță a constatat că, din probele administrate în cauză, rezultă că acesta și-a făcut apariția în local într-un moment posterior aducerii părților vătămate, fără a se dovedi că au fost efectuate din partea lui acte de împiedicare ori intimidare a părților vătămate să părăsească localul amintit. În plus, părțile vătămate s-au aflat în local cu consimțământul lor, astfel că profită și acestui inculpat constatările anterior făcute cu privire la ceilalți coinculpați, în sensul lipsei vinovăției sub aspectul infracțiunii amintite, cu consecința achitării sale, în baza art. 345 alin. 3 rap. la art.10 lit. d Cod procedură penală.

S-a apreciat că temeiul de achitare prevăzut de art.10 lit. a Cod procedură penală, solicitat de inculpat, nu este aplicabil, avându-se în vedere participarea acceptată de acesta la scrierea „capetelor” declarațiilor de recunoaștere a faptei de furt date de către părțile vătămate.

Referitor la infracțiunea de favorizare a infractorului, prevăzută de art. 264 Cod penal rap. la art. 208, 209 Cod penal, imputată prin rechizitoriu aceluiași inculpat Dumitrescu Romulus, prima instanță a reținut că acesta nu s-a aflat în relații antagonice ori de apropiere cu părțile vătămate, nu le-a cunoscut anterior și nici în timpul cât acestea au rămas în local, necomunicând vreodată cu ele în mod direct. În plus, la momentul sosirii acestuia în local, autoturismul sustras fusese recuperat, fără ca inculpatul să fi perceput în mod nemijlocit aceste activități ilicite anterioare. Ca atare, s-a concluzionat că este exclusă în concret existența vreunor acte de ajutor pe care inculpatul Dumitrescu Romulus să le fi putut săvârși în scopul prevăzut de art.264 Cod penal, acela de favorizare a părților vătămate, preinși infractori în legătură cu infracțiunea de furt calificat, impunându-se, de asemenea, achitarea sa în baza art.345 alin.3 rap la art.10 lit. d Cod procedură penală.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs, în termen legal, Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inculpatul Popa Marcel și părțile vătămate Stan Constantin David și Mărgean Ștefan.

Prin recursul său, Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a criticat hotărârea pronunțată de instanța de fond pe motive de nelegalitate și netemeinicie, sub următoarele aspecte:

1. Greșita achitare a inculpaților Becali George, Dediu Ștefan Fănuș, Dumitrașcu Nicolae, Zmărăndescu Cătălin Otto, Mila Mihai și Popa Marcel pentru câte trei infracțiuni de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art. 189 alin. 2

Cod penal, precum și a inculpatului Dumitrescu Romulus pentru trei infracțiuni de complicitate la lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art.26 Cod penal rap. la art.189 alin.2 din același cod și pentru infracțiunea de favorizare a infractorului, prevăzută de art. 264 Cod penal rap. la art. 208-209 din același cod, cu motivarea dată de prima instanță în sensul că nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestor infracțiuni;

2. Omisiunea aplicării dispozițiilor art. 88 Cod penal(vizând computarea reținerii și arestării preventive) pentru inculpații Becali George, Dediu Ștefan Fănuș, Dumitrașcu Nicolae, Zmărăndescu Cătălin Otto, Mila Mihai și Popa Marcel;

3. Omisiunea aplicării dispozițiilor art.109 alin.4 Cod procedură penală, vizând măsuri privind obiectele ridicate);

4. Omisiunea aplicării pedepsei accesorii pentru inculpatul Popa Marcel;

5. Omisiunea luării măsurii de siguranță a confiscării speciale față de inculpatul Popa Marcel;

6. Omisiunea obligării inculpatului Popa Marcel la plata de cheltuieli judiciare către stat.

În ședința publică din data de 28 ianuarie 2013, cu ocazia cuvântului la dezbateri, reprezentantul Ministerului Public a arătat că nu mai susține motivul de recurs referitor la omisiunea aplicării dispozițiilor art. 109 alin.4 Cod procedură penală, renunțând la critica adusă sub acest aspect hotărârii primei instanțe.

În ceea ce îl privește pe **recurentul Popa Marcel**, acesta nu și-a motivat în fapt și în drept calea de atac promovată, iar, **la termenul de judecată din 21 mai 2012 și-a retras recursul**, manifestare de voință de care Înalta Curte - Completul de 5 Judecători a luat act prin încheierea de ședință de la termenul respectiv.

De asemenea, **nici părțile vătămate Stan Constantin David și Mărgean Ștefan** nu au menționat, în concret, criticile aduse sentinței primei instanțe iar, **în ședința publică din data de 28 ianuarie 2013**, au învederat Înaltei Curți - Completul de 5 Judecători că **își retrag recursurile promovate**, solicitând să se ia act de manifestarea lor de voință în acest sens.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Completului de 5 Judecători a Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 28 februarie 2012, sub nr. 1610/1/2012, fiind fixat prim termen de judecată, în recurs, la data de 23 aprilie 2012.

1. La primul termen de judecată din data de 23 aprilie 2012 inculpații Dediu Ștefan Fănuș, Dumitrașcu Nicolae și părțile vătămate Stan Constantin David și Niculae Tinel au solicitat acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării de apărători. Totodată, a fost constatată lipsa de procedură cu recurentul intimat inculpat Popa Marcel, a cărui adresă corectă a fost indicată la acel termen

de către intimatul inculpat Dediu Ștefan Fănuș.

Înalta Curte, conform art.385¹⁴ alin.1¹ Cod procedură penală, a solicitat intimaților inculpați prezenți să precizeze dacă doresc să dea declarații în fața instanței de recurs sau înțeleg să se prevaleze de dreptul la tăcere prevăzut de art.70 alin.2 Cod procedură penală.

Astfel, intimații inculpați Dediu Ștefan Fănuș, Dumitrașcu Nicolae, Zmărăndescu Cătălin Otto și Mila Mihai având cuvântul, pe rând, au arătat că doresc să dea declarație în prezenta cauză, în prezența apărătorilor aleși. Intimatul inculpat Dumitrescu Romulus, având cuvântul, a arătat că nu dorește să dea declarație în fața instanței de recurs.

2. La termenul de judecată din data de 21 mai 2012, cauza a fost amânată pentru ca intimații inculpați să fie audiați potrivit dispozițiilor art.323 și art.324 alin.1 Cod procedură penală, iar recurentul parte vătămată Stan Constantin David și intimatul parte vătămată Niculae Tinel au precizat că doresc să dea declarație în fața instanței de recurs.

Recurentul parte vătămată Mărgean Ștefan a precizat că nu dorește să dea o nouă declarație în cauză.

3. La termenul din data de 25 iunie 2012, apărătorul ales al intimatului inculpat Becali George, avocat Vlad Bogdan, a precizat că inculpatul nu dorește să dea declarație în fața instanței de recurs.

4. La termenul de judecată din 15 octombrie 2012, intimații inculpați Popa Marcel, Dediu Ștefan Fănuș, Dumitrașcu Nicolae, Mila Mihai și Dumitrescu Romulus au revenit asupra manifestării de voință exprimată anterior și au precizat că înțeleg să se prevaleze de dreptul la tăcere prevăzut de art.70 alin. 2 Cod procedură penală. În aceste condiții, a fost ascultat doar intimatul inculpat Zmărăndescu Otto Cătălin, care și-a menținut poziția exprimată la termenul din data de 23 aprilie 2012, în sensul că dorește să dea declarație în prezenta cauză.

La același termen, recurentul parte vătămată Stan Constantin David, precum și intimatul parte vătămată Niculae Tinel au dat declarație în fața instanței, fiind lăsați să declare tot ceea ce știu cu privire la faptele ce formează obiectul acuzației penale formulată împotriva inculpaților.

Înalta Curte, în temeiul art.385⁶ alin.3 teza a II-a Cod procedură penală, a acordat cuvântul părților **cu privire la cererile de probatorii**, fiind admise și administrate, pentru intimatul Becali George, proba cu înscrisuri constând în „scrisoare” ce emană de la martorul Ilie Alexandru, precum și proba testimonială constând în audierea acestuia.

Din oficiu, raportat la motivele de recurs formulate de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, **instanța de recurs a apreciat că se impune audierea martorilor Vrabie Cristea, Roibu Teodor Nicolaie și Beciu Dumitru.**

5. La termenul de judecată din data de 17 decembrie 2012, a fost administrată proba cu înscrisuri solicitată de Ministerul Public, constând în:

- copia încheierii nr.78 din 17 martie 2009 pronunțată de Curtea de Apel București, Secția I-a Penală în dosarul nr.9938/3/2009, prin care a fost respins recursul declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul București împotriva încheierii de respingere a propunerii de prelungire a măsurii arestării preventive a inculpatului Ilie Alexandru.

- sentința penală nr.785 din 13 noiembrie 2012 pronunțată de Tribunalul București în dosarul nr.55280/3/2011, prin care au fost condamnați Ilie Alexandru, Niculae Tinel și Stan Constantin David la pedepse privative de libertate pentru săvârșirea infracțiunilor de omor calificat și omor deosebit de grav, tâlhărie cu consecințe deosebit de grave și violare de domiciliu;

- rechizitoriul din 28 iulie 2011 emis de Parchetul de pe lângă Tribunalul București în dosarul nr.2859/P/2008 prin care au fost trimiși în judecată Ilie Alexandru, Niculae Tinel și Stan Constantin David pentru săvârșirea infracțiunilor de omor calificat și omor deosebit de grav, tâlhărie cu consecințe deosebit de grave și violare de domiciliu.

De asemenea, la acest termen, au fost ascultați martorii Ilie Alexandru și Beciu Dumitru.

6. La termenul de judecată din data de 28 ianuarie 2013 a fost ascultat martorul Vrabie Cristea, s-a dat citire declarațiilor martorului Roibu Teodor Nicolaie, în privința căruia s-a făcut aplicarea art. 327 alin. 3 Cod procedură penală, și au fost vizionate înregistrările video făcute cu telefonul mobil al inculpatului Dediu Ștefan Fănuș.

Examinând recursul declarat de Ministerul Public prin prisma dispozițiilor art. 385⁶ alin.3 și art. 385¹⁴ Cod procedură penală, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători constată că este fondat, urmând a-l admite pentru următoarele considerente:

Ministerul Public a criticat, în principal, sentința fondului sub aspectul greșitei achitări a inculpaților Becali George, Dediu Ștefan-Fănuș, Dumitrașcu Nicolae, Zmărăndescu Cătălin Otto, Mila Mihai și Popa Marcel pentru câte trei infracțiuni de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art.189 alin.2 Cod penal, și a inculpatului Dumitrescu Romulus pentru trei infracțiuni de complicitate la lipsire de

libertate în mod ilegal, prevăzute de art.26 raportat la art.189 alin.2 Cod penal, arătând, în esență, că, în cauză, nu sunt întrunite cerințele prevăzute de art. 465 Cod procedură penală, cu privire la prima parte a evenimentelor din noaptea de 26/27 ianuarie 2009, respectiv imobilizarea părților vătămate în stradă, și că nu a existat consimțământul acestora pentru a fi conduse și sechestrate în barul din localitatea Pipera.

În argumentarea acestui prim motiv de recurs, reprezentantul Ministerului Public a susținut că instanța de fond a analizat în principal probele administrate în faza cercetării judecătorești și a reținut, fără să motiveze, că acestea reprezintă adevărul, în detrimentul probelor administrate în cursul urmăririi penale. Totodată, au fost preluate întocmai, în considerente, o parte din susținerile inculpatului Becali George, concretizate în concluziile scrise depuse la dosar, fără a se face o analiză proprie a argumentelor invocate, în raport de întregul material probator al cauzei. Îmbrățișând opinia apărării, cu privire la săvârșirea infracțiunilor de lipsire de libertate în mod ilegal în condițiile art. 465 Cod procedură penală, instanța de fond a constatat acest lucru fără a prezenta un raționament juridic propriu în urma căruia să fi ajuns la o asemenea concluzie.

Mai mult, s-a arătat că prima instanță nici nu s-a referit la infracțiunile reținute în sarcina celorlalți inculpați, ci doar la infracțiunea de instigare la lipsire de libertate în mod ilegal săvârșită de inculpatul Becali George.

Totodată, în opinia procurorului, prima instanță a apreciat în mod greșit că părțile vătămate nu au fost sechestrate în barul din Pipera - Voluntari, întrucât ar fi cerut să fie duse în acel local pentru a vorbi cu inculpatul Becali George, judecătorii fondului nefăcând considerații și cu privire la consimțământul părții vătămate Niculae Tinel. **În concluzie, procurorul a apreciat că netemeinicia hotărârii de achitare este consecința directă a preluării de către instanța de fond a argumentelor furnizate de apărare, ignorându-se astfel un număr mare de probe administrate atât în faza de urmărire penală, cât și în cursul cercetării judecătorești, probe care demonstau situația reală de fapt și vinovăția inculpaților.**

Înalta Curte - Completul de 5 Judecători constată că analiza criticii formulată de reprezentantul Ministerului Public impune anumite considerații teoretice după cum urmează:

I. Potrivit dispozițiilor art. 465 alin.1 Cod procedură penală, este flagrantă infracțiunea descoperită în momentul săvârșirii sau imediat după săvârșire.

Conform dispozițiilor alin.2 al aceluiași articol, este, de asemenea, considerată flagrantă și infracțiunea al cărei făptuitor, imediat după săvârșire, este

urmărit de persoana vătămată, de martorii oculari sau de strigătul public, ori este surprins aproape de locul comiterii infracțiunii cu arme, instrumente sau alte obiecte de natură a-l presupune participant la infracțiune.

În aliniatul 3 al articolului anterior menționat în cazurile de mai sus, orice persoană are dreptul să îl prindă pe făptuitor și să-l conducă înaintea autorității.

Conceptual, noțiunea de flagrant semnifică, din punct de vedere juridic, în sens larg, o infracțiune descoperită în momentul comiterii, chiar proveniența noțiunii sugerând acest sens: termenul de flagrant derivă din participiul flagrant-is al verbului latin *flagro-flagrare* (a arde) și care, folosit în contextul juridic, sugerează o contextualitate temporală referitoare la momentul comiterii infracțiunii și prinderea presupusului autor. Luând în considerare înțelesul noțiunii de flagrantă și reglementarea infracțiunii flagrante dată de Codul de procedură penală, se poate aprecia că noțiunea de flagrantă în domeniul juridic semnifică prinderea autorului în "focul" acțiunii sale sau imediat după aceea.

Plecând de la această reglementare cuprinsă în primele două alineate ale art. 465 Cod procedură penală, s-a considerat că infracțiunea flagrantă poate fi reținută sub două forme, una tipică, propriu-zisă, și o altă formă asimilată, cvasiflagrantă.

Infracțiunea flagrantă tipică, propriu-zisă, îmbracă forma prevăzută de art. 465 alin.1 Cod procedură penală și presupune descoperirea ei în momentul săvârșirii sau imediat după săvârșire.

Din redactarea textului reiese că infracțiunea flagrantă tipică se prezintă în **două ipoteze**:

a. În ceea ce privește prima ipoteză care atrage starea de flagrantă, legiuitorul a fixat un cadru determinabil (descoperirea în momentul săvârșirii), termenul "săvârșirii" având înțelesul dat de art. 144 Cod penal, care înțelege prin această sintagmă „săvârșirea oricăreia dintre faptele pe care legea le pedepsește ca infracțiune consumată sau ca tentativă, precum și participarea la comiterea acestora ca autor, instigator sau complice.”

b. Pentru cea de-a doua ipoteză (infracțiunea descoperită imediat după săvârșire), legiuitorul nu prevede un criteriu fix, determinabil în timp.

Așa cum sugerează și redactarea textului, "imediat după săvârșire" înseamnă cât mai aproape de momentul săvârșirii, apropierea în timp de acest moment neputând fi însă stabilită în textul de lege ca o determinantă fixă, motiv pentru care este acceptat punctul de vedere potrivit căruia organul judiciar, în funcție de datele concrete, este cel care trebuie să aprecieze starea de flagrantă.

În cazul ambelor ipoteze, se presupune, însă, că pentru reținerea stării de flagrantă nu este necesară numai descoperirea infracțiunii, ci și prinderea autorului. Prin urmare, descoperirea infracțiunii în momentul săvârșirii sau imediat după săvârșire presupune și prinderea autorului în acel moment sau imediat după aceea. Această condiție deși nu este expres prevăzută de lege se subînțelege în raport de justificarea procedurii urgente a infracțiunilor flagrante. Chiar noțiunea de flagrantă, pe plan juridic, presupune o relație directă între descoperirea infracțiunii în condițiile arătate prin prinderea autorului, lipsa acestuia excluzând reținerea ca flagrantă a infracțiunii. Dacă nu se știe cine este făptuitorul, nu există dovada evidentă a vinovăției sale și, deci nu se justifică folosirea unei proceduri urgente și simplificate; de asemenea, legea prevede că orice persoană are dreptul să prindă pe făptuitor, iar organul de urmărire penală întocmește un proces verbal, în care consemnează declarațiile învinutului și dispune reținerea sa, ceea ce implică cunoașterea făptuitorului din primul moment al descoperirii faptei sau imediat după săvârșirea ei.

Infracțiunea cvasiflagrantă, denumită și forma asimilată, este reglementată de art.465 alin. 2 Cod procedură penală, care prevede că "este, de asemenea, considerată flagrantă și infracțiunea al cărei făptuitor, imediat după săvârșire, este urmărit de persoana vătămată, de martorii oculari sau de strigătul public, ori este surprins aproape de locul comiterii infracțiunii cu arme, instrumente sau orice alte obiecte de natură a-l presupune participant la infracțiune".

În aceste cazuri, infracțiunea este denumită cvasiflagrantă, pentru că, deși nu îndeplinește cerințele flagrantei - descoperirea ei în momentul săvârșirii sau imediat după săvârșire -, se află în condițiile în care făptuitorul a fost văzut și urmărit după descoperirea infracțiunii sau a fost găsit în circumstanțe (la locul infracțiunii, cu arme, instrumente sau obiecte) care duc la concluzia că a participat la săvârșirea infracțiunii.

Din redactarea textului reiese că starea de cvasiflagrantă se întâlnește practic în două situații.

a) În cazul infracțiunii al cărei făptuitor este urmărit imediat după săvârșire de persoana vătămată, de martorii oculari sau de strigătul public.

Se presupune deci că, după săvârșire, autorul a părăsit locul faptei, iar din acel moment el este urmărit de persoana vătămată, martorii oculari sau strigătul public. În textul de lege se precizează că făptuitorul este urmărit de partea vătămată ori martorii oculari, întrucât acestea sunt categoriile de persoane care, în mod firesc, observă comiterea faptei, oferind totodată certitudinea identității făptuitorului. Prin "strigătul public" - așa cum s-a arătat și în literatura de specialitate - trebuie înțeles

strigătul de alarmare, de ajutor al celor prezenți la comiterea infracțiunii sau aflați în apropierea locului faptei.

b) În cazul în care făptuitorul este surprins aproape de locul comiterii infracțiunii cu arme, instrumente sau orice alte obiecte de natură a-l presupune participant la infracțiune, prin participant, în sensul art. 23 Cod penal, înțelegându-se orice persoană care contribuie la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală în calitate de autor, instigator sau complice. Și această situație de flagranță este condiționată de o apropiere în timp între momentul săvârșirii faptei și cel al prinderii făptuitorului, folosirea în text a termenului de "surprindere" în contextul respectiv fiind sugestivă din acest punct de vedere.

Legea cere pentru flagranță ca făptuitorul să fie "urmărit" sau "surprins", ceea ce presupune o acțiune care să fie situată în timp aproape de momentul comiterii infracțiunii și să ducă la presupunerea că el este persoana care s-a implicat în săvârșirea infracțiunii.

În conformitate cu dispozițiile art. 465 alin. 3 Cod procedură penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni flagrante, orice persoană are dreptul să îl prindă pe făptuitor și să îl conducă în fața autorităților. Reglementarea este impusă de faptul că de puține ori organele judiciare iau cunoștință direct de comiterea unei infracțiuni flagrante, impunându-se cu necesitate prinderea și identificarea făptuitorului, în condițiile arătate.

După cum s-a arătat în literatura de specialitate, prinderea făptuitorului de o persoană particulară care nu aparține unui organ judiciar, abilitat să dispună luarea unor măsuri preventive, nu are caracterul unui act procesual, această condiție fiind privită ca un act de sprijin obștesc dat organelor judiciare, izvorât dintr-un sentiment de solidaritate umană față de comiterea unor acte cu caracter infracțional.

Autoritatea înaintea căreia este condus făptuitorul poate fi atât un organ judiciar, cât și o altă autoritate de stat, care va sesiza, la rândul său, organul judiciar.

Așadar, procedura urgentă a unor infracțiuni flagrante solicită, în primul rând, condiția ca **infracțiunea să îndeplinească cerințele flagranței propriu-zise sau a cvasiflagranței, constatate de un organ de urmărire penală, sesizat cu săvârșirea infracțiunii, într-un proces-verbal de infracțiune flagrantă.** Acest proces-verbal nu numai că este mijlocul de probă prin care se stabilește săvârșirea infracțiunii, dar este și actul prin care se constată flagranța; fără o astfel de constatare nu se poate deschide procedura specială urgentă de urmărire și de judecată a unor infracțiuni flagrante.

II. În ce privește infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzută și pedepsită de art. 189 Cod penal, se impune precizarea că elementul material al laturii obiective a acesteia constă într-o acțiune sau inacțiune prin care se produce, în orice modalitate, lipsirea de libertate, de mișcare a persoanei în raport cu propria sa voință. Legea nu prevede o împiedicare absolută de mișcare a victimei, adică o restrângere totală care privește libertatea de mișcare a acesteia, ci se poate înfățișa și ca o restrângere parțială, în raport cu o activitate, cu o acțiune determinată pe care victima vrea să o realizeze. De asemenea, restrângerea libertății se poate manifesta nu numai ca o împiedicare a victimei de a se mișca, dar și ca o constrângere a victimei de a se mișca, deși aceasta ar fi dorit să nu se deplaseze.

Nu are relevanță penală timpul sau locul săvârșirii faptei. Astfel, subiectul pasiv poate fi lipsit de libertate în propria sa locuință sau în alt loc, pe timp de zi sau de noapte. De asemenea, nu interesează mijloacele folosite de făptuitor, care poate utiliza forța, constrângerea, inducerea în eroare etc. și nici dacă victima a avut parte de un tratament bun, civilizat ori i s-a aplicat un tratament dur, în această ultimă situație putându-se reține o circumstanță agravantă.

În mod obligatoriu, lipsirea de libertate a persoanei trebuie să aibă caracter ilegal, adică să nu fie expres sau implicit admisă de lege. Dacă lipsirea de libertate are caracter legal, fapta nu constituie infracțiune.

Ca urmare a acțiunii (inacțiunii), făptuitorul trebuie să producă lipsirea de libertate a victimei, imposibilitatea acesteia de a se manifesta potrivit voinței sale. Lipsirea de libertate (ca urmare imediată a infracțiunii) trebuie să dureze atât cât să rezulte că persoana a fost efectiv împiedicată de a se deplasa și acționa în conformitate cu voința sa.

Având în vedere aceste considerații teoretice, raportate la aspectele de fapt ce rezultă din materialul probator administrat în cauză, atât în cursul urmăririi penale, cât și în faza cercetării judecătorești, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători apreciază, contrar opiniei instanței de fond, că activitățile desfășurate de inculpați constând în imobilizarea părților vătămate, reținerea acestora, conducerea forțată în localul din Pipera – Voluntari, unde au continuat să fie sechestrate și obligate să dea declarații, astfel cum a solicitat inculpatul Becali George, se circumscriu laturii obiective a infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal, în modalitățile alternative prevăzute de art. 189 alin.2 Cod penal, respectiv săvârșite de două sau mai multe persoane împreună, prin răpire și de către o persoană înarmată.

Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători reține, astfel, că, în noaptea de 26/27 ianuarie 2009, inculpații Dumitrașcu Nicolae, Dediu Ștefan Fănuș, Zmărăndescu Cătălin Otto, Mila Mihai și Popa Marcel, acționând la comanda inculpatului Becali George, le-au imobilizat și răpit pe părțile vătămate Stan Constantin David, Niculae Tinel și Mărgean Ștefan, prin exercitarea de violențe asupra acestora – inculpatul Popa Marcel fiind înarmat cu o armă neletală, supusă autorizării, pe care a folosit-o fără drept împotriva părții vătămate Niculae Tinel – după care, împotriva voinței părților vătămate, le-au dus într-un local din orașul Voluntari, județul Ilfov, unde, împreună cu inculpatul Becali George, le-au sechestrat aproximativ 2 ore, supunându-le la suferințe fizice și psihice și obligându-le să scrie declarații prin care recunoșteau comiterea unei infracțiuni.

I.A. În ce privește prima etapă a activității infracționale, constând în imobilizarea în stradă a părților vătămate, instanța de fond a reținut că intimații inculpați au comis faptele deduse judecării în condiții de flagranță și cvasiflagranță, prevăzute de art. 465 alin.1 și alin.2 Cod procedură penală, aspecte pe care s-au fundamentat, de altfel, și apărările formulate de inculpați.

1. Instanța de control judiciar, din succesiunea evenimentelor din seara zilei de 26/27 ianuarie 2009, constată, însă, că **faptele inculpaților constând în urmărirea, imobilizarea și răpirea părților vătămate nu au fost comise în stare de flagranță**, având în vedere că infracțiunea de furt calificat săvârșită de acestea nu a fost descoperită în momentul comiterii sau imediat după, adică într-un moment foarte apropiat de cel al săvârșirii, care să nu pună sub semnul întrebării faptul că părțile vătămate sunt cele care au sustras autoturismul.

2. De asemenea, contrar celor reținute de prima instanță, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători constată că **nu pot fi reținute nici dispozițiile art. 465 alin.2 Cod procedură penală**, întrucât autorii infracțiunii de furt calificat nu au fost surprinși la volanul autoturismului sustras, urmăriți imediat după săvârșire de păgubit, de martorii oculari sau de strigătul public, ori surprinși în apropierea locului săvârșirii infracțiunii cu arme, instrumente sau alte obiecte de natură a-i presupune participanți la infracțiune, comiterea faptei fiind descoperită prea târziu pentru a exista o certitudine cu privire la identitatea infractorilor.

Astfel, așa cum rezultă din declarația inculpatului Becali George, dată în fața instanței de fond la 7 aprilie 2010, mașina sa a fost sustrasă în seara zilei 26 ianuarie 2009, în jurul orei 22⁰⁰, din fața barului din Pipera - Voluntari, iar activitățile de prindere și imobilizare a părților vătămate au avut loc la un interval de 2 ore de la momentul sustragerii autoturismului.

Totodată, din aceleași declarații ale inculpatului Becali George, precum și din cele date de inculpații Zmărăndescu Cătălin Otto și Dumitrașcu Nicolae tot la termenul din data de 7 aprilie 2010, reiese că, după ce Becali George a constatat furtul autoturismului, s-au desfășurat activități de depistare a hoților, sens în care inculpatul Mila Mihai l-a sunat pe inculpatul Dumitrașcu Nicolae, cerându-i să aducă mașina lui Gigi Becali ca și cum acesta i-ar fi sustras-o. Dumitrașcu Nicolae a negat această acuzație după care a luat legătura, la rândul său, cu numitul Irimia Daniel, care a comunicat, la scurt timp, în jurul orelor 23⁰⁰, că are cunoștință despre autorii furtului, cu care s-a și întâlnit, printre care l-a indicat pe Stan Constantin David, precum și faptul că pentru a i se restitui autoturismul aceștia solicită o răscumpărare de 20.000 euro.

Întrucât avea asupra sa doar 7000 euro, inculpatul Becali a fost de acord să trimită un grup de apropiați cu această sumă pentru a ridica autoturismul de la cei care-l sustrăseseră, înmânând banii pentru răscumpărare inculpatului Mila Mihai.

Totodată, personal, i-a chemat pe Zmărăndescu Cătălin Otto și Dediu Ștefan Fănuș, deoarece a ținut ca aceștia să fie prezenți la ridicarea autoturismului și plățirea răscumpărării.

În continuarea demersurilor pentru identificarea autorilor furtului și recuperarea autoturismului, inculpatul Becali George a trimis în calitate de reprezentanți ai acestuia la întâlnirea cu hoții, stabilită pentru încasarea răscumpărării, pe inculpații Zmărăndescu Cătălin Otto, Dediu Ștefan, Mila Mihai – care avea asupra sa suma de 7.000 euro-, Dumitrașcu Nicolae și Popa Marcel, cărora li s-au alăturat din proprie inițiativă și alte persoane aflate în localul din Pipera. Toți aceștia s-au organizat în trei grupuri, fiecare ocupând câte o mașină, și au plecat la întâlnirea cu presupușii autori ai furtului autoturismului.

În jurul orelor 00⁰⁰, au sosit la locul de întâlnire pentru încasarea răscumpărării părțile vătămate Stan Constantin David, Mărgean Ștefan și Niculae Tinel într-un autoturism Mercedes condus de numitul Stănilă Adrian, care avea asupra sa cheia autoturismului sustras, ce trebuia folosită pentru recuperarea mașinii, după primirea răscumpărării. Întrucât li s-a părut suspectă prezența mai multor autoturisme cu ocupanți, părțile vătămate au redus viteza inițial, după care au virat stânga împrejur fără să se oprească, continuând deplasarea în trafic. În aceste împrejurări, persoanele trimise de Becali George și însoțitorii acestora au urmărit în trafic autoturismul Mercedes, reușind, la intersecția dintre Bd. Iancu de Hunedoara și Calea Dorobanților blocarea lui, moment în care părțile vătămate Stan Constantin David și Mărgean Ștefan au sărit din autoturism, alergând în direcții diferite pentru a-și asigura scăparea, fiind urmărite și immobilizate separat prin recurgere la forță

fizică de către inculpații Zmărăndescu Cătălin Otto și Dumitrașcu Nicolae în primul caz, respectiv Dediu Ștefan în cel de al doilea caz. Stănilă Adrian și Niculae Tinel au reușit să continue deplasarea, fiind urmăriți de celelalte persoane aflate în cel de-al treilea autoturism, iar la intersecția dintre Șoseaua Nicolae Titulescu și Dr. Iacob Felix, Stănilă Adrian a pierdut controlul autoturismului, lovindu-se de un stâlp de iluminat public; acesta a reușit să iasă din mașină și să fugă, fără a putea fi prins, dar Niculae Tinel a fost prins, imobilizat și agresat (fiind și împușcat în picior cu o armă neletală cu bile) de către deținătorul legal al acesteia, inculpatul Popa Marcel.

Potrivit probatoriului cauzei, după imobilizarea lor de către inculpații menționați, părțile vătămate au fost forțate să urce în mașinile acestora, fiind, astfel, lipsite de posibilitatea de a se mișca (deplasa) liber, potrivit propriei lor voințe.

Incidentele stradale din noaptea de 26/27.01.2009 au fost surprinse de două camere video aflate în administrarea Primăriei Municipiului București, amplasate la intersecția bd. Iancu de Hunedoara cu Calea Dorobanților și la intersecția bd. Nicolae Titulescu cu str. Dr. Iacob Felix, din imaginile înregistrate pe cd – urile vizionate de instanța de recurs în ședință publică rezultând acțiunile comise de inculpați pentru imobilizarea celor trei părți vătămate și introducerea lor forțată în autoturismele agresorilor.

Totodată, modul de derulare a evenimentelor din seara zilei de 26/27 ianuarie 2009 și violențele fizice exercitate de inculpați asupra părților vătămate în scopul de a le determina să urce în mașini pentru a fi duse, împotriva voinței lor, în barul din Pipera, rezultă și din **următoarele mijloace de probă:**

- **declarațiile martorilor Irimia Daniel, Stănilă Adrian, Vrabie Cristea, Onigaș Adrian, Baci Dumitru, Ilie Marian, Roibu Teodor Nicolaie și ale martorului cu identitate protejată Ionescu Camelia**, care au asistat la diferite faze ale conflictului în desfășurare. Astfel, spre exemplu:

- **martorul Roibu Teodor Nicolaie** a arătat că, după impactul autoturismului Mercedes cu un stâlp, conducătorul auto al acestuia a coborât și a început să alerge, iar două persoane din autoturismul BMW X5 au tras mai multe focuri de armă, l-au prins și l-au agresat pe primul bărbat, după care l-au introdus cu forța în portbagajul autoturismului BMW X5 (filele 40-42 vol.II dosar u.p),

- **martorul Ilie Marian** a menționat că, la intersecția dintre str. Dr. Iacob Felix cu șos. Nicolae Titulescu, a văzut doi bărbați care îl agresau pe un altul, după care l-au dus cu forța spre intersecție (filele 16-17 vol.II dosar u.p, fila 66 vol.II dosar fond);

- **martorul Vrabie Cristea**, paznic la SC FELSING BUCUREȘTI, având sediul în intersecția str. Dr. Felix cu Nicolae Titulescu, aflat la serviciu în noaptea de 26/27

ianuarie 2009, a relatat că, în jurul orelor 24, a auzit împușcături în stradă, a ieșit, a văzut un Mercedes intrat în stâlp, din care a ieșit o persoană care a încercat să fugă, alți doi indivizi au prins-o și au început să o lovească, iar de la distanța de 30-40 metri a strigat să îi lase în pace. Totodată, a arătat că cei doi agresori l-au băgat cu forța în portbagajul autoturismului cu care veniseră și au plecat, în autoturism urcând și un al treilea bărbat care strigase anterior să fie adusă persoana agresată la autoturism (filele 1-4 vol. II dosar u.p., fila 251 vol.I dosar fond).

În fața instanței de control judiciar, audiat fiind la data de 28 ianuarie 2013 (filele 263-264 dosar recurs), același martor a arătat că două persoane care o loveau pe cea de-a treia au luat-o pe aceasta de mâini și picioare și au aruncat-o în portbagajul unui autoturism de teren de culoare neagră ce era parcat în fața porții societății comerciale la care lucra; după ce mașina de teren de culoare neagră a fost pusă în mișcare și a plecat de la locul faptei, ieșind din curtea societății comerciale, a constatat că o altă mașină de culoare alb-gri, marca Mercedes, era lovită de un stâlp de lumină, iar la momentul respectiv a bănuț că aceasta ar fi fost mașina din care coborâse cetățeanul ce fusese lovit de ceilalți doi.

- **declarațiile martorului Baci Alexandru Cristian**, care a arătat, în esență, că a auzit focuri de armă, a văzut un autoturism Mercedes avariat și în apropierea acestuia un autoturism BMW X5 staționat, lângă care se aflau mai multe persoane. A mai arătat că la un moment dat a observat venind de după acest vehicul două persoane. De asemenea, a precizat că acestea îl țineau de brațe pe un al treilea, care, ulterior, a fost băgat în portbagajul autoturismului (filele 11-15 vol. II dosar u.p. și filele 215-216 dosar recurs);

- **procesul verbal de cercetare la fața locului și planșele foto**, din care rezultă că a fost găsit avariat și abandonat autoturismul Mercedes cu numărul de înmatriculare la intersecția str. Dr. Iacob Felix cu șos. Nicolae Titulescu și că au fost identificate tuburi de cartuș (filele 26-29 și 30-52 vol. I dosar u.p.);

- **procesul verbal de examinare a autoturismului Mercedes** cu numărul de înmatriculare și planșele foto cu aspectele fixate cu ocazia cercetării criminalistice a acestuia (filele 53-59 vol. I dosar u.p.)

- **procesul verbal de examinare a autoturismului BMW X5** cu numărul de înmatriculare, în care se consemnează că, în portbagajul mașinii, au fost identificate 12 urme biologice de culoare brun roșcat și planșele foto întocmite cu această ocazie (filele 33-52 vol.III dosar u.p.);

- **raportul de constatare tehnico-științifică nr. 342722 din 12.05.2009 întocmit de IGPR - Institutul de Criminalistică, Serviciul de Biocriminalistică**, în care se arată că urmele de culoare brun-roșcat ridicate de pe trotuarul din str. Dr. Iacob Felix, de pe scările de acces în blocul nr.20 situat pe această stradă și din autoturismul BMW X5 cu numărul de înmatriculare au profilul genetic identic cu cel al probei biologice de referință recoltată de la partea vătămată Niculae Tinel, fiind menționate și frecvențele de regăsire în populația caucaziană a profilului genetic al ADN-ului identic cu cel al probei biologice de referință recoltate de la partea vătămată Niculae Tinel (filele 61-96 vol. III dosar u.p.);

- **raportul de expertiză medico-legală nr. A1/2103/2009 întocmit de I.N.M.L „Mina Minovici” București** cu privire la partea vătămată Niculae Tinel, în concluziile căruia se menționează că a prezentat leziuni traumatiche la nivelul capului, care s-au putut produce prin lovire cu corp dur și care au necesitat 7 zile îngrijiri medicale, o leziune traumatică rotundă la nivelul coapsei drepte, care s-a putut produce prin acțiunea unui proiectil de cauciuc și care a necesitat 7 zile îngrijiri medicale, precum și o leziune traumatică la nivelul coapsei drepte, care s-a putut produce prin lovire cu corp dur și care a necesitat 4-5 zile îngrijiri medicale, toate aceste leziuni putând data din 27.01.2009 (fila 202 vol.I dosar u.p.);

- **declarațiile date în cursul urmăririi penale de părțile vătămate Niculae Tinel, Mărgean Ștefan și Stan Constantin David**, menținute doar parțial în etapa cercetării judecătorești (filele 111-121, 122-130, 132-139 vol.I dosar u.p., filele 136-137, 138-140, 141-142 vol.I dosar fond, fila 243 vol.II dosar fond și filele 80-81, 234-235 vol. III dosar fond). Astfel, audiată fiind în fața instanței de fond, la data de 10 noiembrie 2010, (fila 243 vol.II dosar fond) partea vătămată Mărgean Ștefan a arătat că „am întrebat în mașină pe șofer și pe cel care m-a reținut cine sunt, ce vor și pentru ce m-au reținut și unde mergem, dar nu am primit nicio explicație. Mi-au spus: o să vezi tu... Nu am cerut să fiu dus la inculpatul Becali și nici nu mi s-a adus la cunoștință motivul sechestrării mele. S-a tras după mine cu un pistol. Nu știu cine a tras. M-au urmărit două sau trei persoane, m-au prins după circa 100 de metri. Mi s-a dat un pumn în cap, am căzut jos, apoi izbit cu picioarele, imobilizat și urcat în mașina BMW X5 și apoi transportat la bar”;

- **declarația martorului Ilie Alexandru** (fila 249 dosar fond, 212-214 dosar recurs), potrivit căreia „în jurul orei 23⁰⁰ noaptea, Stan C-tin David a venit la domiciliu însoțit de celelalte părți vătămate și mi-au relatat versiunea lor în legătură cu cele întâmplate. Respectiv, le-a fost dată întâlnire de către cineva în zona Ștefan cel Mare, unde au fost așteptați și blocați de mai multe persoane necunoscute aflate în jeep, înarmate fiind persoanele respective, fără a preciza ce

arme.(...) Cei trei prezentau urme de violență, mai evidente la Nicolae Tinel, care era împușcat în picior, sens în care l-am și filmat cu telefonul mobil”. Deși în fața instanței de recurs martorul și-a retractat această depoziție, ea este confirmată de martora Onțel Georgiana (f.26-28 vol.II dosar u.p.), precum și de convorbirile telefonice purtate cu aceasta în noaptea de 26/27.01.2009 (f.9-10 vol.V dosar u.p.), în același sens fiind și intervențiile martorului Ilie Alexandru și ale părților vătămate în noaptea de 4/5.04.2009 la postul de televiziune O.T.V. (f.61-84 vol. V dosar u.p.);

- **declarațiile inculpaților Mila Mihai** (fila 151 dosar fond), care a afirmat:”Cred că inculpatul Zmărăndescu i-a comunicat inculpatului Becali de reținerea părții vătămate”, **Dediu Ștefan Fănuș** (fila 145 verso dosar fond), care a menționat că ”L-am reținut efectiv pe Mărgean” și **Popa Marcel** (fila 148 dosar fond), care a arătat că l-a împușcat în picior pe Nicolae Tinel, întrucât acesta din urmă îl amenințase că îl taie dacă se apropie de el;

- **apelurile telefonice făcute, în intervalul orar 00³²-00⁴³**, la numărul de urgență 112 de martorul cu identitate protejată Ionescu Camelia și de martorul Roibu Teodor Nicolaie, precum și de alte două persoane rămase neidentificate, prilej cu care aceștia au descris evenimentele la care au fost martori, astfel cum rezultă din procesele-verbale de transcriere a convorbirilor purtate la acest număr unic, toate demonstrând cu prisosință că părțile vătămate au fost lipsite de libertate în mod ilegal (filele 87-93, 98-100 vol.V dosar u.p);.

B. Deși inculpații nu au recunoscut că, după imobilizarea părților vătămate, le-au răpit și le-au transportat împotriva voinței lor la localul din Pipera, susținând în mod neadevărat că acestea au fost cele care le-au solicitat agresorilor să fie conduse la inculpatul Becali George, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători va înlătura apărarea formulată, aceasta fiind contrazisă de întreg materialul probator prezentat anterior, inclusiv de declarațiile date de părțile vătămate în cursul urmăririi penale, când au relatat detaliat modul în care au fost agresate, imobilizate, Nicolae Tinel fiind împușcat în picior de inculpatul Popa Marcel, și duse împotriva voinței lor în barul din localitatea Pipera.

Astfel:

- în declarația dată în 10 noiembrie 2010, partea vătămată Mărgean Ștefan a arătat că „S-a tras după mine cu un pistol. Nu știu cine a tras. M-au urmărit două sau trei persoane, m-au prins după circa 100 de m. Mi s-a dat un pumn în cap, am căzut jos, apoi izbit cu picioarele, imobilizat și urcat în mașina BMWX5 și apoi transportat la bar.”

- Niculae Tinel, atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de cercetare judecătorească, dar și în fața Judecătoriei Sectorului 1 București (la data de 27.09.2010, în dosarul în care a fost condamnat pentru furt calificat), a arătat că: „De teamă, am coborât din mașină și am luat-o la fugă, însă am fost împușcat în picior de unul dintre agresori după care am fost imobilizat și lovit, după care aceștia m-au băgat în portbagajul unei mașini și m-au dus în Pipera într-un bar.”

Afirmațiile părților vătămate sunt confirmate de martorul Ilie Alexandru, care, în declarația din data de 7 iunie 2010, a menționat: „Am înțeles că au fost duși în zona Pipera contra voinței lor”. Totodată, faptul că părțile vătămate și martorul Stănilă Adrian au abandonat autoturismul în care se aflau, precum și mai multe bunuri personale aflate în acesta, dovedește, fără putință de tăgadă, lipsa acordului dat pentru a fi duse în localul din orașul Voluntari, șoseaua Pipera nr. 55, județul Ilfov.

Este adevărat că, în cursul cercetării judecătorești desfășurată în fața instanței de fond și a celei de recurs, părțile vătămate au revenit parțial asupra poziției procesuale manifestată inițial, însă declarațiile de retractare vor fi înlăturate de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători, ca nesincere și făcute cu scopul evident de a-i exonera pe inculpați de răspunderea penală.

În acest sens, se reține că declarațiile date de părțile vătămate în cursul urmăririi penale conțin o expunere completă și credibilă a modului în care s-au derulat evenimentele în noaptea de 26/27 ianuarie 2009, din interpretarea coroborată a acestora și a celorlalte mijloace de probă administrate în cauză, astfel cum au fost anterior expuse, rezultând cu certitudine că au fost imobilizate în stradă de inculpați, agresate fizic și conduse cu forța în localul din Pipera, Voluntari.

Într-adevăr, dispozițiile procesual penale nu conferă o valoare probatorie superioară declarațiilor date în faza de urmărire penală, însă, pentru ca acestea să poată fi înlăturate din examinarea materialului probator, este necesar ca declarațiile de retractare să fie susținute de o justificare valabilă.

În cauză, însă, părțile vătămate nu au oferit nicio explicație credibilă pentru schimbarea poziției procesuale inițiale, situație în care declarațiile acestora de retractare nu pot fi valorificate în plan probator, fiind infirmate și de restul dovezilor administrate în cauză, apreciate de instanța de control judiciar ca fiind relevante și concludente sub aspectul vinovăției inculpaților în ceea ce privește săvârșirea infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzută de art. 189 alin. 2 Cod penal.

Deși inculpații au susținut și prima instanță a apreciat că aceștia au comis faptele circumscrise primei părți a incidentului în condiții de flagrantă și cvasiflagrantă, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători, așa cum s-a arătat și în dezvoltările anterioare, constată, pe baza materialului probator administrat, că nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 465 alin. 1 și alin. 2 Cod procedură penală, din modul de derulare a evenimentelor, astfel cum au fost reținute cu ocazia expunerii situației de fapt, rezultând că infracțiunea de furt comisă de părțile vătămate nu a fost descoperită în momentul săvârșirii sau imediat după, neexistând la momentul imobilizării și răpirii victimelor nicio certitudine cu privire la identitatea infractorilor.

De asemenea, părțile vătămate nu au fost urmărite de inculpați imediat după săvârșirea infracțiunii de furt, acțiunile acestora fiind situate în timp la un interval de circa 2 ore de la momentul sustragerii autoturismului inculpatului Becali George și în condițiile în care autorii furtului nu erau identificați în mod cert.

Împrejurarea că inculpații nu aveau certitudinea că părțile vătămate sunt autorii infracțiunii de furt nu rezultă doar din faptul că, după imobilizare, partea vătămată Stan Constantin David a fost obligată să indice locul unde se află mașina sustrasă, ci și din declarația dată de inculpatul Zmărăndescu Cătălin Otto (fila 147 dosar recurs), în care a arătat că „.....nu știam cu exactitate dacă Stan Constantin David era autorul fetei de furt a autoturismului”.

Totodată, acest aspect a fost subliniat și de apărătorul ales al acestui inculpat, care, în pledoaria susținută în fața instanței de control judiciar, a precizat că, în momentul imobilizării părții vătămate Stan Constantin David, inculpatul Zmărăndescu Cătălin Otto nu a avut certitudinea că acesta este autorul furtului.

Această concluzie este întărită și de declarația inculpatului Dumitrașcu Nicolae, care, la data de 7 aprilie 2010, în fața instanței de fond a relatat că: "Am aflat că mașina ar fi fost sustrasă de un băiat pe nume Chelu. În final, eu am stabilit că, pentru recuperarea mașinii, să am o întâlnire cu Dan Piticu. Mi-a comunicat că mașina este furată de Chelu și trebuie să mergem să-i dăm banii, o răscumpărare, de 10.000 euro."

Instanța de recurs constată că nu există starea de flagrantă sau cvasiflagrantă nici în raport cu infracțiunea de șantaj, întrucât, la momentul imobilizării și răpirii părților vătămate, nu exista certitudinea că acestea au săvârșit și o asemenea faptă penală, a cărei victimă să fie inculpatul Becali George, existând doar afirmațiile unor intermediari, ceea ce înseamnă că infracțiunea nu era „descoperită” la acel moment, aspect confirmat și prin declarația dată în fața instanței de recurs de către inculpatul Zmărăndescu Cătălin Otto.

Chiar dacă s-ar aprecia că acțiunea de urmărire și imobilizare a părților vătămate de către inculpați era justificată legal, fiind consecința unei bănuieli rezonabile că acestea erau persoanele vinovate de sustragerea autoturismului și șantajarea inculpatului Becali George, nu este de neglijat faptul că inculpații aveau obligația de a conduce părțile vătămate „înaintea autorității”, conform art.465 alin.3 Cod procedură penală, obligație care trebuia dusă la îndeplinire imediat după momentul imobilizării părților vătămate în stradă, moment de la care inculpații au depășit sfera dispozițiilor art. 465 și următoarele Cod procedură penală, faptele săvârșite intrând sub incidența prevederilor art. 189 alin.2 Cod penal.

În consecință, instanța de recurs constată că imobilizarea în stradă a părților vătămate nu a avut loc în condiții de flagranță și cvasiflagranță sub a căror protecție inculpații s-ar fi aflat, astfel cum în mod greșit a reținut instanța de fond.

II. Cu privire la cea de a doua etapă a incidentului, constând în conducerea și sechestrarea părților vătămate în barul din localitatea Pipera, instanța de fond a reținut că a existat consimțământul acestora la lipsirea lor de libertate.

Această teză este însă contrazisă de probatoriul administrat în cauză.

Astfel, așa cum s-a arătat anterior, părțile vătămate au declarat în fața organului de urmărire penală că au fost imobilizate și duse forțat în fața inculpatului Becali George. Este dovedit faptul că intenția pe care a avut-o acest inculpat, încă din momentul în care a constatat lipsa autoturismului, a fost aceea de a-l recupera și de a-i prinde pe autori furtului, pentru a răspunde în fața sa. În acest sens, instanța de control judiciar are în vedere numărul mare de persoane trimise la discuțiile cu presupușii hoți (cel puțin nouă), din care mai mulți erau sportivi de performanță, faptul că doi dintre agresori erau înarmați și au folosit o armă militară de foc din categoria armelor letale (raport de constatare tehnico-științifică nr. 279116 din 18.06.2009 fila 198-213 vol. III dosar u.p.) și o armă de foc din categoria armelor neletale (raport de constatare tehnico-științifică nr. 276767 din 27.04.2009- filele 121-183 vol. III dosar u.p.), precum și împrejurarea că niciunul dintre acești agresori nu avea asupra sa suma de 20.000 euro, solicitată drept răscumpărare de părțile vătămate. Urmărirea în forță a autoturismului victimelor, coliziunea violentă și agresiunile care au urmat dovedesc intenția clară a inculpaților de a le priva pe acestea de libertate.

Pe de altă parte, în condițiile în care ar fi fost condusă benevol la inculpatul Becali George, partea vătămată Niculae Tinel, care era rănită, nu ar fi fost introdusă în portbagajul autoturismului.

Această concluzie a instanței de recurs este întărită de declarațiile martorilor Roibu Teodor Nicolae, cel care a apelat la numărul unic de urgență 112 și care, audiat de organul de urmărire penală, a arătat că pe Nicolae Tinel „l-au bătut, a tras în el cu pistolul și l-au luat și l-au băgat în portbagaj” (vol. V, filele 87-89 d.u.p.), Vrabie Cristea care, în declarația dată în fața instanței de fond în 7 iunie 2010, a menționat că: „l-au luat de picioare ca pe un sac și l-au aruncat în portbagajul mașinii”, aceleași împrejurări reieșind și din declarația martorului Baci Alexandru Cristian.

Totodată, cu ocazia cercetării autoturismului cu numărul de înmatriculare, au fost puse în evidență în portbagajul acestuia, atât la nivelul planșeului, cât și la nivelul plafonului și a hayonului, urme biologice de sânge în cantități mari, care prin stabilirea profilului genetic, s-au dovedit ca aparținând părții vătămate Nicolae Tinel.

Mai mult decât atât, nu este credibil ca părțile vătămate, aflate în situații critice diferite, să își exprime aceeași dorință de a merge în fața inculpatului Becali George pentru a discuta cu privire la furtul autoturismului, voința acestora fiind oricum viciată ca urmare a violențelor fizice și psihice exercitate asupra lor.

De altfel, declarațiile publice făcute chiar de inculpatul Becali George la diverse televiziuni subliniază faptul că părțile vătămate au fost aduse cu forța în barul din Pipera, relevante fiind atât cea din data de 27 ianuarie 2009 - „Nu vreau doar mașina! Îi vreau și pe hoții care au furat-o în fața mea, aici, în bar” - cât și cea dată la postul de televiziune Realitatea T.V. din 02.04.2009 - ”Păi hoții au cerut 30 de mii! Și am zis, bine bă, vă dăm 30 de mii! M-ați înțeles? Și când s-a dus să-i dea 30 de mii, vă dați seama ce 30 de mii le-a dat! M-ați înțeles? Le-a luat mașina!”. (...)Erau smotociți, nu erau de bună voie la bar să dea declarații!”

Deși inculpații au negat în mod constant acest aspect, probele administrate demonstrează că îngrădirea libertății de mișcare a părților vătămate a continuat și pe perioada cât s-au aflat în barul din Pipera, chiar și în condițiile în care inculpatul Becali George își recuperase deja autoturismul furat. Că au fost constrânse să facă anumite lucruri rezultă din declarațiile date în calitate de făptuitor și învinuit de Geavela Marius Petrinel, care a afirmat: „Gigi Becali le-a cerut celor trei tineri să dea câte o declarație în care să spună cum au furat mașina, precum și faptul că nu au fost agresați Gigi Becali le-a spus celor trei tineri «când plec eu plecați și voi”.

De asemenea, martora Onțel Georgiana a arătat că, în acea noapte, în jurul orelor 1⁰⁰-1³⁰, a sunat-o pe partea vătămată Mărgean Ștefan de mai multe ori, fără ca aceasta să răspundă, iar la un moment dat a răspuns un bărbat, care a întrebat-o de mai multe ori dacă Mărgean Ștefan i-a furat mașina, martora

închizând telefonul. De asemenea, înregistrările făcute în bar cu telefoanele mobile relevă că cele trei părți vătămate prezentau urme de violență, în spatele acestora erau mai mulți bărbați, iar persoanele ale căror voci se aud adresează părților vătămate întrebări pe un ton autoritar și, totodată, le indică răspunsurile. Din procesul verbal de percheziție a localului din Pipera rezultă că au fost descoperite urme biologice de sânge, care, în urma expertizării genetice, s-au dovedit că aparțin părții vătămate Nicolae Tinel (f.10-13 vol. IV dosar u.p. și 61-96 vol. III dosar u.p.).

Din toate aceste probe rezultă, așadar, că, în perioada în care s-au aflat în bar, părțile vătămate au fost efectiv împiedicate să se deplaseze și să acționeze în conformitate cu voința lor, lucru ce rezultă cu certitudine și din declarația părții vătămate Mărgean Ștefan, care a arătat „Am luat asupra mea această învinuire ca să pot să plec mai repede”, precum și din cea dată de partea vătămată Stan Constantin David în cursul urmăririi penale, în care a afirmat că, „fiind amenințați și bătuți de mai mulți dintre cei din bar, atât eu cât și prietenii mei am fost obligați să scriem că am furat mașina lui Gigi Becali”.

Relevantă prezintă și conținutul convorbirilor telefonice purtate de inculpatul Dumitrașcu Nicolae zis „Amar”, cu partea vătămată Stan Constantin David, de la numărul de telefon, aparținând numitului Grama Vasile Robert, încarcerat în aceeași celulă cu inculpatul, interceptate în baza autorizației nr. 42/A.I./2010 emise la data de 15.01.2010 de Tribunalul București în urma solicitării Parchetului de pe lângă Tribunalul București în dosarul nr.3134/P/2008, din care reiese faptul că acest inculpat i-a solicitat în mod repetat părții vătămate să își modifice declarațiile date în cursul urmăririi penale, scopul fiind acela de a arăta că nu au existat elemente de constrângere cu ocazia evenimentelor ce au avut loc în noaptea de 26/27.01.2009. Aceste convorbiri telefonice au și determinat instanța să dispună arestarea preventivă a inculpatului Dumitrașcu Nicolae în cursul judecății, apreciindu-se că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.143 și art. 148 alin.1 lit. b Cod procedură penală.

În același regim trebuie privite și declarațiile date de martorul Stan Liviu Constantin, care a aflat a doua zi de la partea vătămată Nicolae Tinel și de la fratele său, partea vătămată Stan Constantin David, ce s-a întâmplat în noaptea de 26/27.01.2009.

De asemenea, nu poate fi omisă împrejurarea că partea vătămată Stan Constantin David a fost trimisă să recupereze cheia autoturismului sustras, însoțit de inculpatul Zmărăndescu Cătălin Otto, fapt care vine să întărească convingerea instanței de control judiciar că aceasta nu a acționat conform propriei sale voințe.

De asemenea, partea vătămată Mărgean Ștefan a schimbat plăcuțele de înmatriculare ale mașinii recuperate, în timp ce inculpatul Mila Mihai l-a supravegheat îndeaproape, tocmai pentru a nu putea pleca.

Faptul că, în bar, cele trei părți vătămate au fost tratate „regește” de inculpatul Becali George, respectiv cu cafea, băuturi, iar în final au primit și bani de taxi, nu este de natură să înlăture conștientizarea lipirii lor de libertate în mod ilegal, întrucât aceste tratări au fost făcute în vederea preconstituirii de probe care să le asigure impunitatea, dar și pentru a avea un control asupra libertății lor de acțiune și exprimare, chiar și după momentul în care părțile vătămate urmau să fie lăsate libere.

Ca atare, instanța de control judiciar constată ca fiind dovedită activitatea infracțională a inculpaților, precum și vinovăția acestora în comiterea infracțiunilor de lipsire de libertate în mod ilegal, prev. de art. 189 alin.2 Cod penal, cele trei părți vătămate fiind imobilizate și duse cu forța în barul din Pipera – Voluntari, unde au stat sechestrare timp de aproximativ 2 ore și obligate să dea declarații astfel cum li s-a dictat, nefiind incidente cele două cauze de înlăturare a caracterului penal al faptei reținute de instanța de fond, respectiv starea de flagranță sau cvasiflagranță, în raport cu activitatea de imobilizare în stradă a părților vătămate și, respectiv consimțământul acestora cu referire la conducerea în localul din Pipera și lipsirea lor de libertate pe perioada șederii în local.

Dacă, inițial, până la un anumit punct, activitatea de prindere a presupușilor hoți a fost licită, reținerea lor ulterioară, fără să fie anunțate autoritățile și fără să fie predați acestora, a dobândit un caracter nelegal, astfel că, din acest moment, activitatea inculpaților se înscrie în sfera ilicitului penal.

Așadar, constatându-se că instanța de fond în mod greșit a pronunțat o soluție de achitare a inculpaților în ce privește infracțiunea prevăzută de art. 189 alin.2 Cod penal, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători va admite recursul declarat de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, va cassa în parte hotărârea și va dispune condamnarea inculpaților Becali George, Dediu Ștefan Fănuș, Zmărăndescu Cătălin Otto, Dumitrașcu Nicolae, Mila Mihai și Popa Marcel pentru câte trei infracțiuni de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art. 189 alin.2 Cod penal, comise față de fiecare dintre cele trei părți vătămate.

Individualizarea judiciară a pedepselor aplicate inculpaților se va face în raport de toate criteriile prevăzute în art. 72 Cod penal, și anume limitele de pedeapsă fixate în partea specială, gradul de pericol social al faptelor săvârșite,

persoana infractorilor și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală.

Astfel, instanța reține că inculpații au săvârșit faptele acționând în mod coordonat, în vederea recuperării autoturismului sustras, care era proprietatea unuia dintre inculpați, însă nu poate face abstracție de împrejurarea că toată activitatea de recuperare a bunului s-a transformat într-o justiție privată, instrumentată de inculpatul Becali George, paralelă celei instituite prin Constituție și legi organice, dând astfel impresia că orice persoană se poate erija în rolul de judecător, organele statului fiind astfel considerate ca ineficiente.

Totodată, nu poate fi omisă modalitatea concretă în care au acționat inculpații, aceștia, la instigarea lui Becali George, urmărind părțile vătămate, imobilizându-le în stradă prin folosirea de violențe fizice și constrângere morală, după care, în mod forțat, le-au urcat în autoturisme și le-au transportat la barul din localitatea Pipera, unde au fost lipsite de libertate încă aproximativ 2 ore și obligate să dea declarații, la solicitarea și după dictarea inculpatului Becali George.

Raportat la toate aceste aspecte, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători constată că, într-adevăr, infracțiunile pentru care au fost trimiși în judecată inculpații prezintă un grad ridicat de pericol social concret, însă, având în vedere scopul ce a stat la baza acțiunilor lor, respectiv acela al recuperării autoturismului sustras, proprietatea inculpatului Becali George, de la presupușii autori ai furtului, apreciază că se justifică reținerea în favoarea acestora a dispozițiilor art. 74 alin. 2 Cod penal, cu consecința reducerii pedepselor sub minimul special prevăzut de lege pentru infracțiunile săvârșite, conform art. 76 alin. 1 lit. b Cod penal.

De asemenea, la alegerea tratamentului penal aplicat inculpaților, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători va ține seama de contribuția concretă a fiecăruia la comiterea faptelor și de atitudinea procesuală manifestată pe parcursul procedurii judiciare, stabilind sancțiuni penale diferențiate atât în privința cuantumului, cât și a modalității de executare.

Având în vedere considerentele mai sus expuse, Înalta Curte - Completul de 5 Judecători va condamna pe fiecare dintre inculpații Becali George, Dediu Ștefan Fănuș, Zmărăndescu Cătălin Otto, Mila Mihai și Popa Marcel la câte trei pedepse de câte 3 ani închisoare pentru săvârșirea a trei infracțiuni de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art.189 alin.2 Cod penal cu aplicarea dispozițiilor art.74 alin.2 Cod penal raportat la art.76 alin.1 lit. b Cod penal, urmând ca, după contopirea lor, fiecare să execute pedeapsa cea mai grea, de 3 ani închisoare, în

condițiile art.86¹ Cod penal, cu instituirea în sarcina acestora a obligațiilor impuse de art.86³ alin.1 lit. a-d Cod penal pe durata unui termen de încercare de 8 ani, apreciind că pronunțarea condamnării constituie un avertisment suficient pentru inculpați și, chiar fără executarea pedepsei, nu vor mai săvârși alte infracțiuni în viitor.

Ca o consecință a condamnării inculpaților la pedeapsa închisorii, având în vedere natura și gravitatea infracțiunilor săvârșite de aceștia și împrejurările cauzei, în conformitate cu dispozițiile art. 71 alin.2 Cod penal, li se vor interzice drepturile prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal, instanța apreciind că atitudinea antisocială a acestora relevă existența unei nedemnități în exercitarea drepturilor de natură electorală, prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal. Prin urmare, dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electivă publice sau de a ocupa o funcție ce implică exercițiul autorității de stat vor fi interzise pe durata executării pedepselor aplicate.

Față de inculpații Becali George, Dediu Ștefan Fănuș, Zmărăndescu Cătălin Otto, Mila Mihai și Popa Marcel sunt aplicabile prevederile art.71 alin.5 Cod penal în conformitate cu care, pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepselor la care au fost condamnați, se suspendă și executarea pedepselor accesorii.

Ca efect al reținerii circumstanței atenuante prev. de art. 74 alin.2 Cod penal în favoarea inculpatului Popa Marcel, se va reduce sub minimul special prevăzut de lege, respectiv de la 1 an închisoare la 5 luni închisoare și pedeapsa stabilită de prima instanță pentru săvârșirea infracțiunii de uz fără drept de armă neletală, din categoria celor supuse autorizării, prevăzută de art.136² din Legea nr.295/2004, fiind vorba de o circumstanță reală ale cărei efecte se răsfrâng asupra tuturor infracțiunilor săvârșite în aceeași împrejurare.

Și în ce-l privește pe inculpatul Dumitrașcu Nicolae, instanța va dispune condamnarea acestuia la trei pedepse de câte 3 ani închisoare pentru săvârșirea a trei infracțiuni de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art.189 alin.2 Cod penal cu aplicarea dispozițiilor art.37 lit. b, art.39 alin.4, art.74 alin.2 raportat la art.76 alin.1 lit. b și art.80 alin.2 Cod penal, urmând ca, în urma contopirii acestora, inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea, de 3 ani închisoare.

Totodată, va aplica inculpatului Dumitrașcu Nicolae pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal, pe durata și în condițiile prevăzute de art.71 Cod penal, comportamentul antisocial al acestuia relevând existența unei nedemnități în exercitarea drepturilor de natură electorală.

În ce privește modalitatea de executare a pedepsei rezultante stabilite inculpatului Dumitrașcu Nicolae, având în vedere starea de recidivă postexecutorie în care s-a aflat la momentul săvârșirii faptelor, precum și împrejurarea că, în prezenta cauză, a fost arestat preventiv de 2 ori, ultima dată întrucât a încercat să zădărnicească aflarea adevărului prin influențarea părților vătămate, se apreciază că scopul preventiv și educativ al pedepsei, astfel cum este definit în art.52 Cod penal, nu poate fi atins decât prin executarea efectivă a acesteia, în regim privativ de libertate.

Cu privire la inculpatul Dumitrescu Romulus, în recursul declarat de Ministerul Public, s-a arătat că părților vătămate, obligate să rămână în bar, pe fondul unei poziții de forță manifestată de inculpatul Becali George, susținut în plan secund de aproximativ 30-40 de apropiați ai săi, li s-a solicitat să dea declarații olografe, prin care au recunoscut fapta de sustragere a autoturismului, de a cărei săvârșire erau bănuite, apelându-se pentru redactarea acestor înscrisuri la inculpatul Dumitrescu Romulus, care, în acel moment, era lucrător în cadrul Inspectoratului de Poliție al Județului Ilfov.

În opinia parchetului, împrejurarea că inculpatul a venit în bar ulterior aducerii părților vătămate și recuperării autoturismului nu poate constitui un argument care să conducă la concluzia că nu sunt întrunite elementele constitutive ale celor două infracțiuni, respectiv de complicitate la lipsire de libertate în mod ilegal și la favorizarea infractorului, în condițiile în care, aflând că părțile vătămate sunt posibili autori ai unei infracțiuni de furt calificat, le-a ajutat pe acestea să scrie declarații prin care recunoșteau sustragerea autoturismului și nu a luat măsurile legale pentru a se efectua cercetări cu privire la infracțiunea de a cărei săvârșire luase cunoștință.

Pentru aceste considerente, reprezentantul Ministerului Public a solicitat condamnarea acestui inculpat pentru toate infracțiunile deduse judecății.

Analizând materialul probator administrat cu privire la inculpatul Dumitrescu Romulus, instanța de control judiciar reține că, după aducerea părților vătămate în barul din Pipera - Voluntari, martorul Beciu Dumitru l-a contactat telefonic pe acesta, chemându-l la local. În legătură cu această împrejurare, în declarația dată în fața instanței de fond, inculpatul Dumitrescu Romulus a precizat că: "Am fost sunat de un prieten Beciu Dumitru, pentru a ieși la o cafea și a discuta probleme personale.(...) Beciu Dumitru mă aștepta în bar. Beciu m-a întrebat ce consum. Eram în ținută civilă. Recunosc faptul că aveam la centură insignă."

Din declarațiile date de inculpații Popa Marcel (f.102, 111-112 vol. VI dosar u.p și f.147-149 vol. I dosar fond) și Becali George (f.87-89 vol. VI dosar u.p. și

f.153-155 vol.I dosar fond), precum și de martorii Șuti Adrian Vanghele (f.82 – 83 vol. II dosar u.p. și f.236 vol. II dosar fond) și Barbu Sotir Dan (f.81 vol. II dosar u.p. și f.288 vol.II dosar fond), reiese că inculpatul Dumitrescu Romulus s-a aflat pe perioada sechestrării părților vătămate în barul din localitatea Pipera - Voluntari și, întrucât acestea nu știau cum să formuleze declarațiile pe care le solicita inculpatul Becali George, inculpatul, fiind și polițist de profesie, le-a dat indicații în acest sens. Aceste declarații se coroborează cu cea a martorului Beciu Dumitru, care la data de 17 decembrie 2012, în dosarul instanței de recurs, a relatat că: „numitul Dumitrescu Romulus, la solicitarea mea, a intervenit pentru a le dicta forma în care trebuie date declarațiile de către părțile vătămate, iar în momentul în care acestea, în scris au început să facă precizări cu privire la situația de fapt, numitul Dumitrescu Romulus a plecat de lângă părțile vătămate, lăsându-le să declare ceea ce acestea doreau și împreună cu mine ne-am deplasat la barul din local unde am consumat amândoi câte o cafea”. Acest lucru este confirmat chiar de inculpat în declarația dată în faza de cercetare judecătorească, la data de 7 aprilie 2010 prin care arăta că: „Se discuta despre un autoturism, un furt, ceva care mie nu-mi reieșea clar că s-a produs în acea seară. Dl. Becali le cerea la două sau trei persoane să aștearnă pe hârtie cele relatate verbal, legat despre furt și autoturism. Persoanele respective se plâneau că nu au cunoștință cum să întocmească aceste declarații. Nu cunosc motivul pentru care nu făceau acestea în scris. Prietenul meu Beciu Dumitru a făcut cunoscut în acel moment că sunt polițist și că pot să ajut. Astfel am intervenit în explicarea modului în care trebuie așternute declarațiile. În mod concret, le-am explicat cum se face acel capăt de declarație, după care m-am retras la bar. De altfel, pe mine nu m-a preocupat ce s-a întâmplat ulterior, dacă au scris sau nu acele declarații. La bar am comandat cola și cafea, fiind specificul profesiei, eu trebuie să fiu în alertă permanentă.”

Partea vătămată Niculae Tinel, în declarația din data de 7 aprilie 2010 în fața instanței de fond, a arătat că: „În declarație am spus însă că eu am furat mașina. Pretind că inculpatul Dumitrescu Romulus ne spunea cum să scriem în conținutul declarației, respectiv că am furat mașina, deși nu este adevărat... eu pretind că eram supravegheați și nu puteam pleca de bunăvoie. Nu aveam nici o șansă în acest sens”.

Deși inculpatul Dumitrescu Romulus a susținut că a fost chemat de numitul Beciu Dumitru pentru a servi împreună o cafea în barul din localitatea Pipera, instanța de control judiciar nu poate primi această apărare, ea nefiind susținută de probele existente la dosar. În acest sens, se are în vedere ora înaintată la care a avut loc acea invitație, exact în perioada în care părțile vătămate erau sechestrate

de inculpați în bar și, chiar dacă ar fi fost ceva firesc servirea unei cafele la miezul nopții, totuși apariția inculpatului în haine civile și mai ales purtând insigna de polițist, întărește convingerea instanței de control judiciar că acesta avea cunoștință de scopul invitației în local, și anume acela de a-i sprijini pe ceilalți inculpați în activitatea lor de lipsire de libertate a părților vătămate, prin crearea unei presiuni asupra acestora, insuflându-le o anumită stare de temere prin calitatea sa de reprezentant al autorității de stat și determinându-le, astfel, să scrie declarații în sensul solicitat de inculpatul Becali George.

Cum, anterior, s-a dovedit că lipsirea de libertate a părților vătămate în barul din localitatea Pipera, după recuperarea autoturismului proprietatea inculpatului Becali George și repunerea acestuia în situația anterioară, prin montarea numerelor de înmatriculare, nu a avut caracter legitim, presupuși autori ai furtului nefiind dați pe mâna autorităților, astfel cum cer dispozițiile art. 465 alin.3 Cod procedură penală, instanța de control judiciar constată că activitatea inculpatului Dumitrescu Romulus, anterior descrisă, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la lipsirea de libertate în mod ilegal, prevăzută de art. 26 rap. la art. 189 alin. 2 Cod penal, motiv pentru care instanța va dispune condamnarea acestuia.

La individualizarea judiciară a pedepsei, instanța va avea în vedere criteriile generale prevăzute de art. 72 Cod penal, și anume limitele de pedeapsă fixate în partea specială, gradul de pericol social al faptelor săvârșite, persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală.

Astfel, va ține seama de gradul ridicat de pericol social concret al infracțiunilor comise, dedus atât din modalitatea în care acestea au fost comise, inculpatul purtând insigna de polițist pe toată perioada șederii în bar, fapt ce a creat o presiune psihică asupra persoanelor vătămate, dar și din calitatea pe care acesta o deținea la acel moment, respectiv de lucrător în cadrul Inspectoratului de Poliție al Județului Ilfov, calitate care îl obliga să acționeze pentru a apăra valorile sociale ocrotite de lege, și nu să le aducă atingere.

De asemenea, va avea în vedere în procesul de stabilire a sancțiunilor penale datele favorabile ce țin de persoana inculpatului (faptul că până în prezent și-a conformat atitudinea exigențelor legii penale și a avut o bună conduită în cadrul relațiilor sociale), iar gradul redus de contribuție pe care acesta l-a avut la săvârșirea infracțiunilor de lipsire de libertate în mod ilegal, va fi valorificat ca circumstanță atenuantă judiciară, conform art. 74 alin. 2 Cod penal, cu consecința reducerii pedepselor sub minimul special prevăzut de lege, potrivit art. 76 alin. 1 lit. b Cod penal.

Totodată, față de circumstanțele personale ale inculpatului, instanța de recurs va face aplicarea dispozițiilor art. 81 Cod penal, apreciind că sunt întrunite condițiile legale și că scopul pedepsei prev. de art. 52 Cod penal va putea fi atins și fără executarea efectivă a acesteia.

În ce privește infracțiunea prevăzută de art. 264 rap. la art. 208-209 Cod penal, în acord cu instanța fondului, instanța de control judiciar apreciază că nu sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, întrucât nu rezultă din probele de la dosar acte concrete de ajutor pe care acest inculpat să le fi săvârșit în scopul prevăzut de art. 264 Cod penal, sosirea sa în incinta barului având loc după recuperarea autoturismului sustras de cele trei părți vătămate, astfel că inculpatul nu a putut percepe în mod nemijlocit activitățile ilicite anterioare, motiv pentru care instanța de recurs va menține dispoziția de achitare a acestuia, în baza art. 11 pct.2 lit. a rap la art. 10 lit. d Cod procedură penală.

Deși va pronunța o soluție de condamnare a inculpaților pentru săvârșirea uneia din infracțiunile prevăzute de Anexa la Legea nr. 76/2008 (pct. 11 din Anexă), instanța de control judiciar nu va dispune prelevarea de probe biologice de la aceștia în vederea introducerii profilelor genetice în S.N.D.G.J., întrucât dispozițiile art. 3 din actul normativ menționat prevăd doar posibilitatea și nu obligația judecătorului de a dispune în acest sens. Raportat la datele speței, având în vedere circumstanțele reale, respectiv împrejurările și modalitatea concretă, precum și scopul activității desfășurate de inculpați, constând în recuperarea mașinii proprietatea inculpatului Becali George, Înalta Curte – Completul de 5 Judecători apreciază că nu se impune a se da eficiență dispozițiilor art. 3 din Legea nr. 76/2008 și nu va dispune prelevarea de probe biologice de la inculpați în vederea introducerii profilelor genetice în S.N.D.G.J. Convertirea interesului legitim (recuperarea bunului) într-o acțiune infracțională justifică acea concluzie a pericolozității reduse a făptuitorilor cu consecința excluderii aplicării art. 3 din actul normativ menționat.

Ca o consecință a condamnării intimaților inculpați, instanța va face aplicarea dispozițiilor art. 88 Cod penal și va deduce din pedepsele aplicate acestora durata prevenției după cum urmează: pentru inculpatul Dediu Ștefan Fănuș de la 2 aprilie 2009 la 1 mai 2009, pentru inculpatul Zmărăndescu Cătălin Otto de la 2 aprilie 2009 la 1 mai 2009, pentru inculpatul Mila Mihai de la 16 aprilie 2009 la 15 mai 2009, pentru inculpatul Dumitrașcu Nicolae de la 2 aprilie 2009 la 1 mai 2009 și de la 4 mai 2010 la 24 mai 2011, pentru inculpatul Popa Marcel de la 13 aprilie 2009 la 12 mai 2009 și pentru inculpatul Becali George de la 2 aprilie 2009 la 17 aprilie 2009.

În acest sens, din actele dosarului, instanța de control judiciar reține că, prin încheierea din data de 2 aprilie 2009 a Judecătoriei Sector 1 București, s-a dispus arestarea preventivă a inculpaților Dediu Ștefan Fănuș, Zmărăndescu Cătălin Otto, Dumitrașcu Nicolae și Becali George, pe o perioadă de 29 zile. Inculpatul Mila Mihai a fost arestat începând cu data de 17 aprilie 2009 pe o perioadă de 29 zile potrivit încheierii din aceeași dată pronunțată de Judecătoria Sector 1 București în dosar nr. 10168/299/2009, iar inculpatul Popa Marcel a fost arestat preventiv pentru o perioadă de 29 zile începând cu data de 14 aprilie 2009, conform dispozițiilor încheierii din data de 14 aprilie 2009 pronunțată de aceeași instanță în dosarul nr. 9796/299/2009.

Ulterior, inculpații au fost puși în libertate la expirarea celor 29 de zile, prin încheierea din data de 24 aprilie 2009 a Judecătoriei Sector 1 București pronunțată în dosar nr. 10707/299/2009, rămasă definitivă la data de 30 aprilie 2009 prin respingerea recursului declarat de Ministerul Public. Inculpatul Becali George a fost pus în libertate sub control judiciar prin încheierea nr.174/R din 17 aprilie 2009 a Tribunalului București, pronunțată în dosarul nr. 9824/299/2009.

În timpul cercetării judecătorești, inculpatul Dumitrașcu Nicolae a fost din nou arestat preventiv la data de 4 mai 2010, potrivit încheierii din data de 4 mai 2010 pronunțată de Înalta Curte, Secția penală, în dosar 8152/1/2009, fiind pus în libertate la data de 24 mai 2011.

În ce privește motivele de nelegalitate invocate de reprezentantul Ministerului Public, instanța de recurs constată, în primul rând, că numai pentru inculpatul Popa Marcel, trebuia să se facă aplicarea dispozițiilor art. 88 Cod penal, acesta fiind singurul condamnat de instanța de fond. Cu privire la ceilalți inculpați, având în vedere soluțiile de achitare pronunțate, este evident că nu se putea deduce, ci doar constata, perioada detenției preventive. Oricum, față de soluția de condamnare pronunțată în recurs, instanța de control judiciar va face aplicarea dispozițiilor art. 88 Cod penal, procedând la deducerea, din durata pedepselor aplicate fiecărui inculpat a perioadei detenției preventive, așa cum s-a arătat anterior.

Referitor la omisiunea instanței de fond de a dispune confiscarea specială a pistolului marca „Walther” seria cu două încărcătoare, folosit de intimatul inculpat Popa Marcel la săvârșirea infracțiunii de uz de armă neletală din categoria celor supuse autorizării, prevăzută de art. 136² din Legea 295/2004, instanța de recurs o găsește întemeiată și va dispune în consecință, constatând incidența dispozițiilor art. 118 alin.1 lit. b Cod penal.

De asemenea, ca o consecință a condamnării inculpatului Popa Marcel la pedeapsa închisorii pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 136² din Legea 295/2004, instanța de fond trebuia să aplice și pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a și b Cod penal, iar, potrivit dispozițiilor art. 191 alin.1 Cod procedură penală, acesta trebuia să fie obligat la cheltuieli judiciare către stat. Astfel, se constată că, deși inculpatul a fost condamnat la pedeapsa închisorii de 1 an, în condițiile art. 81 Cod penal, instanța nu a aplicat acestuia pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal, conform prevederilor art. 71 alin.1 și 2 din același cod și deciziei nr. LXXIV a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secțiile Unite, urmată de suspendarea executării acestei pedepse, conform art. 71 alin.5 Cod penal.

Dispoziția din alin. 2 al art. 71 Cod penal prevede: „condamnarea la pedeapsa detențiunii pe viață sau a închisorii atrage de drept” interzicerea drepturilor prevăzute în art. 64, adică pedepsele accesorii decurg de plin drept, ope legis, din pedeapsa principală a detențiunii pe viață sau închisorii. Cu alte cuvinte, aplicarea pedepsei accesorii prevăzută de art. 71 alin. 1 Cod penal este obligatorie, independent de modalitatea de individualizare a executării pedepsei principale fixate. Caracterul obligatoriu al pedepsei accesorii rezultă din natura acesteia, de sancțiune care decurge din condamnarea la pedeapsa principală a închisorii sau a detențiunii pe viață, fără să intereseze modalitatea de executare a închisorii. Ceea ce prezintă importanță atunci când instanța dispune suspendarea condiționată sau suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei închisorii este faptul că, potrivit art. 71 alin. 5 Cod penal, executarea pedepsei accesorii se suspendă de drept. Ca urmare, instanța de control judiciar va admite și sub acest aspect recursul declarat de Ministerul Public, urmând ca inculpatului Popa Marcel să îi fie interzisă exercitarea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a și b Cod penal în condițiile și pe durata art. 71 Cod penal, cu titlu de pedeapsă accesorie, și să se dispună obligarea acestuia la plata cheltuielilor judiciare ocazionate de soluționarea cauzei în fond.

Conform art. 71 alin. 5 Cod penal, Completul de 5 Judecători va constata suspendată executarea pedepsei accesorii aplicate inculpatului.

De menționat că, deși procurorul, în ședința publică din data de 28 ianuarie 2013, a renunțat la motivul de recurs privind restituirea obiectelor ridicate cu ocazia efectuării perchezițiilor domiciliare, în virtutea efectului devolutiv integral al recursului, constatând omisiunea instanței de fond de a face aplicarea dispozițiilor art. 109 alin. 4 Cod procedură penală, instanța de control judiciar va reforma

hotărârea recurată și sub acest aspect, având în vedere că bunurile menționate în procesele – verbale și în dovezile de la filele 61 – 84 vol. VII dosar urmărire penală, cu excepția pistolului marca „Walther” seria, cu două încărcătoare, ridicat de la inculpatul Popa Marcel, nu au legătură cu cauza, motiv pentru care va dispune în consecință.

Față de cele arătate, în temeiul art. 385¹⁵ pct. 2 lit. d Cod procedură penală, instanța va admite recursul declarat de Ministerul Public în ceea ce privește greșita achitare a inculpaților Becali George, Dediu Ștefan Fănuș, Dumitrașcu Nicolae, Zmărăndescu Cătălin Otto, Mila Mihai și Popa Marcel pentru câte trei infracțiuni de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art.189 alin.2 Cod penal, și a inculpatului Dumitrescu Romulus pentru trei infracțiuni de complicitate la lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art.26 raportat la art.189 alin.2 Cod penal, și va dispune condamnarea acestora pentru infracțiunile deduse judecății, modalitatea de executare a pedepselor aplicate inculpaților fiind fără privare de libertate, cu excepția inculpatului Dumitrașcu Nicolae; va face aplicarea dispozițiilor art. 118 Cod penal și va confisca în folosul statului, de la inculpatul Popa Marcel, un pistol marca „Walther” seria, cu două încărcătoare, armă care se află depusă la DGPMB, Serviciul Cazier Judiciar și Evidență Operativă, conform dovezii seria de la fila 64 vol. VII dosar urmărire penală și, în baza art.109 alin.4 Cod procedură penală va dispune restituirea tuturor bunurilor ridicate în urma perchezițiilor domiciliare efectuate în cauză, bunuri menționate în procesele – verbale și în dovezile de la filele 61 – 84 vol. VII dosar urmărire penală, cu excepția pistolului marca „Walther” seria, cu două încărcătoare, ridicat de la inculpatul Popa Marcel.

Va menține din sentința penală nr.1476 din 19 octombrie 2011 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală în dosarul nr.8152/1/2009 doar dispoziția de achitare a inculpatului Dumitrescu Romulus, în baza prevederilor art.11 pct.2 lit. a raportat la art.10 alin.1 lit. d din Codul de procedură penală, pentru infracțiunea de favorizarea infractorului prevăzută de art.264 raportat la art.208 – 209 Cod penal.

În baza art.191 alin.2 raportat la art.189 și art.190 din Codul de procedură penală, instanța de control judiciar va obliga inculpații la plata sumelor de câte 10000 lei fiecare, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, pentru judecata în fața primei instanțe, din care:

- sumele de câte 100 lei, reprezentând onorariile apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpați, până la prezentarea apărătorilor aleși, se vor avansa din fondul Ministerului Justiției;

- sumele de câte 43 lei, reprezentând onorariile apărătorilor desemnați din oficiu pentru părțile vătămate se vor avansa din fondul Ministerului Justiției.

Față de această dispoziție a instanței de control judiciar, recurentul inculpat Dumitrescu Romulus, la data de 14 februarie 2013, după ce instanța de recurs a pronunțat prezenta decizie, a formulat cerere de îndreptare eroare materială strecurată în dispozitivul deciziei penale, apreciind că, din eroare, s-a consemnat suma de 10000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, acestea nefiind justificate și exagerate în raport de situația sa familială. Prin încheierea din data de 20 februarie 2013, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, această cerere a fost respinsă, apreciindu-se că în cauză nu sunt incidente dispozițiile art. 195 Cod procedură penală, întrucât suma de 10000 lei reprezintă cheltuielile efectuate în faza de urmărire penală, cât și în fața instanței de fond cu judecarea prezentei cauze, în ceea ce îl privește pe acest inculpat.

Având în vedere manifestările de voință ale părților vătămate Ștefan Mărgean și Stan Constantin David, care, la termenul din data de 28 ianuarie 2013 au declarat că își retrag recursurile declarate în prezenta cauză, instanța de recurs, în temeiul art.385⁴ alin.2 Cod procedură penală va lua act de manifestările lor de voință, obligându-i totodată, la plata cheltuielilor judiciare către stat, conform art. 192 alin.2 Cod penal.

Totodată, instanța de recurs va constata că inculpatul Popa Marcel și-a retras recursul declarat, umând a-l obliga la cheltuieli judiciare către stat conform art. 192 alin.2 Cod penal.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
IN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

I. Admite recursul declarat de MINISTERUL PUBLIC – PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE împotriva sentinței nr.1476 din 19 octombrie 2011 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală în dosarul nr.8152/1/2009.

Casează sentința penală recurată în ceea ce privește achitarea inculpaților BECALI GEORGE, DEDIU ȘTEFAN FĂNUȘ, DUMITRAȘCU NICOLAE, ZMĂRĂNDESCU CĂTĂLIN OTTO, MILA MIHAI și POPA MARCEL pentru câte trei infracțiuni de lipsire de libertate în mod ilegal prevăzute de art.189 alin.2 Cod penal și a inculpatului DUMITRESCU ROMULUS pentru trei infracțiuni de

complicitate la lipsire de libertate în mod ilegal prevăzute de art.26 raportat la art.189 alin.2 Cod penal.

1. Condamnă pe inculpații BECALI GEORGE, DEDIU ȘTEFAN FĂNUȘ, ZMĂRĂNDESCU CĂTĂLIN OTTO și MILA MIHAI pentru săvârșirea a câte trei infracțiuni de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art.189 alin.2 Cod penal cu aplicarea dispozițiilor art.74 alin.2 Cod penal raportat la art.76 alin.1 lit. b Cod penal, pentru fiecare infracțiune și pentru fiecare inculpat, la câte trei pedepse de câte 3 (trei) ani închisoare, fiecare.

Conform art.33 lit. a raportat la art.34 alin.1 lit. b Cod penal dispune ca inculpații **BECALI GEORGE, DEDIU ȘTEFAN FĂNUȘ, ZMĂRĂNDESCU CĂTĂLIN OTTO și MILA MIHAI** să execute pedeapsa cea mai grea, de **câte 3 (trei) ani închisoare** fiecare.

Aplică inculpaților BECALI GEORGE, DEDIU ȘTEFAN FĂNUȘ, ZMĂRĂNDESCU CĂTĂLIN OTTO și MILA MIHAI pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal, pe durata și în condițiile prevăzute de art.71 Cod penal.

2. Condamnă pe inculpatul DUMITRAȘCU NICOLAE pentru săvârșirea a trei infracțiuni de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art.189 alin.2 Cod penal cu aplicarea dispozițiilor art.37 lit. b, art.39 alin.4, art.74 alin.2 raportat la art.76 alin.1 lit. b și art.80 alin.2 Cod penal pentru fiecare infracțiune, la trei pedepse de câte 3 (trei) ani închisoare.

În baza art.33 lit. a raportat la art.34 alin.1 lit. b Cod penal dispune ca inculpatul **DUMITRAȘCU NICOLAE** să execute pedeapsa cea mai grea, de **3 (trei) ani închisoare**.

Aplică inculpatului DUMITRAȘCU NICOLAE pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal, pe durata și în condițiile prevăzute de art.71 Cod penal.

3. Condamnă pe inculpatul POPA MARCEL pentru săvârșirea a trei infracțiuni de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art.189 alin.2 Cod penal cu aplicarea dispozițiilor art.74 alin.2 raportat la art.76 alin.1 lit. b Cod penal pentru fiecare infracțiune, la trei pedepse de câte 3 (trei) ani închisoare.

Reduce pedeapsa stabilită inculpatului POPA MARCEL pentru săvârșirea infracțiunii de uz fără drept de armă neletală, din categoria celor supuse autorizării, prevăzută de art.136² din Legea nr.295/2004 (privind regimul armelor și munițiilor) de la 1 an închisoare la 5 luni închisoare, cu reținerea dispozițiilor art.74 alin.2 raportat la art.76 alin.1 lit. e Cod penal.

Conform art.33 lit.a raportat la art.34 alin.1 lit. b Cod penal dispune ca inculpatul **POPA MARCEL** să execute pedeapsa cea mai grea, de **3 (trei) ani închisoare**.

Aplică inculpatului POPA MARCEL pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal, pe durata și în condițiile prevăzute de art.71 Cod penal.

4. Condamnă pe inculpatul DUMITRESCU ROMULUS pentru săvârșirea a trei fapte de complicitate la infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal, prevăzute de art.26 raportat la art.189 alin.2 Cod penal cu aplicarea, pentru fiecare infracțiune a dispozițiilor art.74 alin.2 raportat la art.76 alin.1 lit. b Cod penal, la trei pedepse de câte 2 (doi) ani închisoare.

Conform art.33 lit. a raportat la art.34 alin.1 lit. b Cod penal dispune ca inculpatul **DUMITRESCU ROMULUS** să execute pedeapsa cea mai grea, de **2 (doi) ani închisoare**.

Aplică inculpatului DUMITRESCU ROMULUS pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 lit. a teza a II-a și lit. b Cod penal, pe durata și în condițiile prevăzute de art.71 Cod penal.

În baza art.86¹ Cod penal, dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepselor rezultante de câte 3 (trei) ani închisoare, aplicate inculpaților BECALI GEORGE, DEDIU ȘTEFAN FĂNUȘ, ZMĂRĂNDESCU CĂTĂLIN OTTO, MILA MIHAI și POPA MARCEL, pe durata unui termen de încercare de câte 8 ani, stabilit conform dispozițiilor art.86² Cod penal.

În baza art. 86³ alin.1 Cod penal, pe durata termenului de încercare, inculpații se vor supune următoarelor măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte lunar la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Ilfov (inculpații Becali George, Dediu Ștefan Fănuș, Mila Mihai și Popa Marcel) și, respectiv Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul București (inculpatul Zmărăndescu Cătălin Otto);

b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lor de existență.

În baza art.71 alin.5 Cod penal, dispune suspendarea executării pedepselor accesorii aplicate inculpaților BECALI GEORGE, DEDIU ȘTEFAN FĂNUȘ, ZMĂRĂNDESCU CĂTĂLIN OTTO, MILA MIHAI și POPA MARCEL pe durata termenului de încercare.

Potrivit art.359 Cod procedură penală, atrage atenția inculpaților BECALI GEORGE, DEDIU ȘTEFAN FĂNUȘ, ZMĂRĂNDESCU CĂTĂLIN OTTO, MILA MIHAI și POPA MARCEL asupra dispozițiilor art.86⁴ Cod penal, vizând revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art.81 Cod penal dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei rezultante de 2 (doi) ani închisoare aplicată inculpatului DUMITRESCU ROMULUS pe durata unui termen de încercare de 4 ani, stabilit conform dispozițiilor art.82 Cod penal.

În baza art.71 alin.5 Cod penal, dispune suspendarea executării pedepsei accesorii aplicate inculpatului DUMITRESCU ROMULUS pe durata termenului de încercare.

În baza art.359 Cod procedură penală, atrage atenția inculpatului DUMITRESCU ROMULUS asupra dispozițiilor art.83 Cod penal, vizând revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei.

Potrivit dispozițiilor art.88 Cod penal, deduce din pedepsele aplicate, durata reținerii și arestării preventive, după cum urmează:

- pentru inculpatul BECALI GEORGE, de la 2 aprilie 2009 la 17 aprilie 2009;
- pentru inculpatul DEDIU ȘTEFAN FĂNUȘ, de la 2 aprilie 2009 la 1 mai 2009;
- pentru inculpatul DUMITRAȘCU NICOLAE, de la 2 aprilie 2009 la 1 mai 2009 și de la 4 mai 2010 la 24 mai 2011;
- pentru inculpatul ZMĂRĂNDESCU CĂTĂLIN OTTO, de la 2 aprilie 2009 la 1 mai 2009;
- pentru inculpatul MILA MIHAI , de la 16 aprilie 2009 la 15 mai 2009;
- pentru inculpatul POPA MARCEL, de la 13 aprilie 2009 la 12 mai 2009.

Constată că părțile vătămate STAN CONSTANTIN DAVID, MĂRGEAN ȘTEFAN și NICULAE TINEL nu s-au constituit părți civile în cauză.

Potrivit prevederilor art.118 alin.1 lit.b Cod penal raportat la art.112 lit. f Cod penal dispune confiscarea în folosul statului, de la inculpatul Popa Marcel, a unui pistol marca Walther seria, cu două încărcătoare, armă care se află depusă la DGPMB, Serviciul Cazier Judiciar și Evidență Operativă, conform dovezii seria de la fila 64 vol. VII dosar urmărire penală.

În baza art.109 alin.4 Cod procedură penală dispune restituirea tuturor bunurilor ridicate în urma perchezițiilor domiciliare efectuate în cauză, bunuri menționate în procesele – verbale și în dovezile de la filele 61 – 84 vol. VII dosar urmărire penală, cu excepția pistolului marca Walther seria, cu două încărcătoare, ridicat de la inculpatul POPA MARCEL.

În baza art.191 alin.2 raportat la art.189 și art.190 din Codul de procedură penală, obligă inculpații la plata sumelor de câte 10000 lei fiecare, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, pentru judecata în fața primei instanțe, din care:

- sumele de câte 100 lei, reprezentând onorariile apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpați, până la prezentarea apărătorilor aleși, se vor avansa din fondul Ministerului Justiției;

- sumele de câte 43 lei, reprezentând onorariile apărătorilor desemnați din oficiu pentru părțile vătămate se vor avansa din fondul Ministerului Justiției.

Mentine din sentința penală nr.1476 din 19 octombrie 2011 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală în dosarul nr.8152/1/2009 doar dispoziția de achitare a inculpatului DUMITRESCU ROMULUS, în baza prevederilor art.11 pct.2 lit. a raportat la art.10 alin.1 lit. d din Codul de procedură penală, pentru infracțiunea de favorizarea infractorului prevăzută de art.264 raportat la art.208 – 209 Cod penal.

II. Potrivit art.385⁴ alin.2 raportat la art.369 alin.1 Cod procedură penală, ia act de declarațiile recurentelor părți vătămate **STAN CONSTANTIN DAVID și MĂRGEAN ȘTEFAN** de retragere a recursurilor formulate împotriva sentinței penale nr.1476 din 19 octombrie 2011 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală în dosarul nr.8152/1/2009.

În baza art.192 alin.2 Cod procedură penală, obligă recurentele părți vătămate STAN CONSTANTIN DAVID și MĂRGEAN ȘTEFAN la plata sumelor de câte 500 lei fiecare, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, în recurs.

III. Constată că prin încheierea din 21 mai 2012 s-a luat act de declarația inculpatului **POPA MARCEL**, de retragere a recursului formulat în cauză.

În baza art.192 alin.2 Cod procedură penală, obligă recurentul inculpat la plata sumei de 700 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat, în recurs, din care suma de 200 lei, reprezentând onorariul apărătorului desemnat din oficiu, până la prezentarea apărătorilor aleși, se va avansa din fondul Ministerului Justiției.

Sumele de câte 200 lei, reprezentând onorariile apărătorilor desemnați din oficiu în recurs pentru intimații inculpați Becali George, Dediu Ștefan Fănuș, Zmărăndescu Cătălin Otto, Mila Mihai și Dumitrescu Romulus, până la prezentarea apărătorilor aleși, se vor suporta din fondul Ministerului Justiției.

Onorariul apărătorului desemnat din oficiu pentru intimatul inculpat Dumitrașcu Nicolae, în sumă de 400 lei, se va plăti din fondul Ministerului Justiției.

Definitivă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 11 februarie 2013.